

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1992

Nr. 7

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

9 JUNI 1992

INHOUDSOPGAVE

Blz.

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)

L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	257
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting	259
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	266
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden . . .	270
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken .	273
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	281
L. Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden .	284
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	286

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	287
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden . . .	289
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	290

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74,5)

L. Van den Brande, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	291
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	291
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	292
W. Demeester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	292

REGISTER	294
---------------------------	------------

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 13 van 27 april 1992 van de heer J. VALKENIERS

Sluiting NV Delacre in Vilvoorde — Maatregelen

De Campbell-directie heeft beslist het bedrijf NV Delacre op het grondgebied van Vilvoorde te sluiten in 1994. Het staat de werknemers vrij van dan af te gaan werken in de nieuwe vestigingsplaats die 250 kilometer verder wordt opgebouwd. Voor de meeste van hen zal dit natuurlijk onmogelijk zijn en velen zullen in de werkloosheid terechtkomen.

Niemand zal nochtans betwisten dat de jarenlange inzet van de honderden werknemers uit de regio voor een groot deel de internationale uitstraling van dit bedrijf en zijn produkt heeft mogelijk gemaakt.

Op het grondgebied van Vilvoorde waren zowel de expansiemogelijkheid als het investeringskapitaal voorhanden zodat men het gissen heeft naar het ware motief voor de overheveling van dit bedrijf naar het Waals Gewest.

Graag had ik van de Minister vernomen of hij zal reageren op de beslissing van de Campbell-directie en hoe hij meent te kunnen bemiddelen om de vlucht van dit bedrijf uit het Vlaams Gewest te voorkomen.

Antwoord

De directie van de NV Delacre heeft mij op 30 maart 1992 haar beslissing bekend gemaakt om de produktie van de vestiging in Vilvoorde naar de vestiging in Lambermont te verleggen.

De beslissing was volgens hun zeggen louter ingegeven door de wil om beter te kunnen inspelen op de groeiende concentratie van de koekjesindustrie in Europa.

Zij stelden mij onomwonden dat de sluiting te Vilvoorde voor hen een vaststaand feit was, waarop zij niet zouden terugkomen. De directie verwierp ook elke bemiddelende rol van de overheid.

Hun beslissing was niet ingegeven door een gebrek aan beschikbare bedrijfsterreinen in het Vilvoordse. Ik heb immers onmiddellijk bij de GOM Vlaams-Brabant de inventaris van beschikbare terreinen opgevraagd. Daaruit blijkt dat er nog ruime reserves zijn. Ik heb

ten aanzien van de directie mijn teleurstelling uitgedrukt over de zeer negatieve gevolgen van hun beleid voor de tewerkstelling in Vlaanderen.

De Vlaamse Regering beschikt echter niet over instrumenten om op het bedrijf druk uit te oefenen. Juist doordat er de laatste jaren heel weinig in de vestiging in Vilvoorde geïnvesteerd werd, zijn er bijna geen uitstaande dossiers voor verlening van expansiesteun. De voorbije zes jaar werd slechts een 12 miljoen frank expansiesteun toegekend en uitbetaald.

Vraag nr. 14 van 28 april 1992 van de heer G. GEENS

Cultureel Akkoord met Turkije — Hervatting van samenwerking

1. Wat is de huidige stand van zaken in de uitvoering van het Cultureel Akkoord met Turkije ?
2. Is de Minister niet van oordeel dat de besprekingen over het driejaarlijkse werkprogramma moeten worden hervat, nu de Republiek Turkije de wens heeft uitgedrukt deze onderhandelingen te hernemen, nadat de Franstalige Gemeenschap heeft te kennen gegeven dat niets de hervatting van deze werkzaamheden in de weg staat ?
3. Is de Minister niet van mening dat de Vlaamse Gemeenschap onder het voorwendsel dat Turkije de rechten van de mens niet eerbiedigt, zich dubbelzinnig opstelt nu de Belgische Staat voortgaat met de levering van wapens aan Turkije ?
4. Is dergelijke afwijzende houding van de Vlaamse Gemeenschap te verantwoorden ten opzichte van een land dat lid is van de NAVO en een aanvraag heeft ingediend tot toetreding tot de Europese Gemeenschap ? Of als zowel Frankrijk (officieel bezoek van President Mitterand) als Groot-Brittannië (bezoek van Minister van Binnenlandse Zaken Hurt) de samenwerking met Turkije willen versterken ?
5. Is de Minister niet van oordeel dat het hervatten van de culturele samenwerking een gunstige invloed zou hebben op de betrekkingen tussen de Turkse autoriteiten en de Vlaamse universiteiten (KUL en RUG) die belangrijke archeologische projecten in Turkije uitvoeren ? En meer algemeen, is de culturele traditie van Turkije niet van die aard dat een efficiënte samenwerking tussen dit land en Vlaanderen nuttig zou zijn ?

Antwoord

De uitvoering van het Cultureel Akkoord met Turkije is opgeschort sinds het begin van de jaren '80.

Een eventuele hervatting van de culturele samenwerking met Turkije maakt het voorwerp uit van een onderzoek in het kader van de globale evaluatie van de culturele akkoorden en hun heroriëntatie overeenkomstig de resolutie van de Vlaamse Raad van 10 juli 1991.

Vraag nr. 15
van 28 april 1992
van de heer W. VERREYCKEN

Zetelverdeling Europees Comité van de Regio's — Overleg Gewesten

In het nieuwe verdrag over de Europese Unie, het zogenaamde Verdrag van Maastricht, wordt een hoofdstuk IV ingevoegd over de instelling van een Comité van de Regio's. Het belang van dit comité mag zeker niet onderschat worden, wetend dat dit comité op eigen initiatief alle nodige adviezen kan uitbrengen aan de Raad van Europa.

Bij de samenstelling van dit comité worden aan België 12 leden toegewezen. Ik vroeg aan de voormalige Staatssecretaris voor Europese Zaken en Landbouw, welke verdeelsleutel zal worden gehanteerd om deze 12 zetels te verdelen tussen Nederlandstaligen en Franstaligen.

Uit het summiere antwoord dat ik kreeg, leer ik dat deze problematiek het voorwerp zal zijn van overleg met de Gewesten. In de overtuiging dat dit betekent dat de Executieve hierover voorstellen zal moeten doen, zou ik graag concreet vernemen of over deze verdeling al overleg werd gepleegd.

Moet het aantal kiesgerechtigden niet als norm worden genomen voor de zetelverdeling? Ik meen inderdaad dat pariteit het gelijkheidsbeginsel in belangrijke mate zou schaden en dat een verdeling volgens het aantal kiesgerechtigden bij de voorbije Europese verkiezingen een veel betere norm zou zijn. Wat is het standpunt van de Minister?

Antwoord

Ik kan het lid meedelen dat het Vlaams regeerakkoord ter zake stipuleert dat Vlaanderen „over 7 van de 12 aan België toegekende mandaten dient te beschikken”, in functie van haar bevolkingsaantal.

Hierover zal overleg gepleegd worden met de andere Gemeenschappen en Gewesten.

Vraag nr. 16
van 28 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Sluiting NV Delacre in Vilvoorde — Maatregelen

Een aantal weken geleden heeft de Campbell-directie de beslissing genomen om het bedrijf NV Delacre in Vilvoorde in 1994 te sluiten.

Nochtans zijn er voor dit bedrijf nog steeds expansiemogelijkheden. De in 1990 met de directie gevoerde besprekingen toonden aan dat een uitbreiding kon, namelijk op de industrieterreinen van Cargovil; het nodige investeringskapitaal van 4,3 miljard frank was hier beschikbaar.

De groei, de expansie en de internationale uitstraling van dit bedrijf is vooral te danken aan de jarenlange inzet van de werknemers uit deze regio. Daarom is het

onaanvaardbaar dat honderden werknemers aan de deur worden gezet of een dagelijkse verplaatsing van 250 km moeten doen naar een nieuwe vestigingsplaats.

Kan de Minister mij mededelen wat het standpunt is van de Vlaamse Regering in deze aangelegenheid?

Welke stappen zal de Vlaamse Regering zetten opdat het bedrijf NV Delacre haar vestigingsplaats op het grondgebied Vilvoorde zou behouden en om het overgrote deel van het personeel niet naar de werkloosheid te verwijzen?

Antwoord

De directie van de NV Delacre heeft mij op 30 maart 1992 haar beslissing bekend gemaakt om de productie van de vestiging in Vilvoorde naar de vestiging in Lambermont te verleggen.

De beslissing was volgens hun zeggen louter ingegeven door de wil om beter te kunnen inspelen op de groeiende concentratie van de koekjesindustrie in Europa. Zij stelden mij onomwonden dat de sluiting in Vilvoorde voor hen een vaststaand feit was, waar zij niet zouden op terugkomen. De directie verwierp ook elke bemiddelende rol van de overheid.

Hun beslissing was niet ingegeven door een gebrek aan beschikbare bedrijfsterreinen in het Vilvoordse.

Ik heb immers onmiddellijk bij de GOM Vlaams-Brabant de inventaris van beschikbare terreinen opgevraagd. Daaruit blijkt dat er nog ruime reserves zijn.

Ik heb ten aanzien van de directie mijn teleurstelling uitgedrukt over de zeer negatieve gevolgen van hun beleid voor de tewerkstelling in Vlaanderen.

De Vlaamse Regering beschikt echter niet over instrumenten om op het bedrijf druk uit te oefenen. Juist doordat er de laatste jaren heel weinig in de vestiging in Vilvoorde geïnvesteerd werd, zijn er bijna geen uitstaande dossiers voor verlening van expansiesteun. De voorbije zes jaar werd slechts een 12 miljoen frank expansiesteun toegekend en uitbetaald.

Mijn collega bevoegd voor Tewerkstelling en Beroepsopleiding, mevrouw L. Detiège, is bereid de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding maximaal te betrekken bij de hertewerkstellingsmogelijkheden voor het getroffen personeel. Voor nadere uitleg daaromtrent verwijs ik het lid graag naar mijn collega.

Vraag nr. 17
van 30 april 1992
van de heer G. ANNEMANS

Boodschap van de jeugd aan Koning Boudewijn — Objectiviteit samenstellers

In een recent interview in De Standaard van 11 april, beweerde de voormalige Eerste Minister Wilfried Martens dat de Koning Boudewijnstichting in de Boodschap

schap van de jeugd aan de Koning bepaalde standpunten had weggelaten die hij zelf als extreem-rechtse standpunten omschreef.

Op mijn vraag nummer 80 van 7 juni 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 17 van 8 juli 1991, blz. 837) aan de voorganger van de Minister antwoordde deze laatste dat er een coördinatiegroep voor de boodschap van de Vlaamse Gemeenschap bestond. Wellicht is het deze coördinatiegroep die de door Wilfried Martens gemelde weglatingen heeft gesuggereerd.

Kan ik de samenstelling van deze coördinatiegroep kennen en kan de Minister mededelen welke weglatingen door deze coördinatiegroep werden gesuggereerd ?

Uit mijn vraag nummer 57 van 7 juni 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 17 van 8 juli 1991, blz. 834) bleek tevens dat er ook een comité werkzaam was in opdracht van de coördinatiegroep.

De voorganger van de Minister meldde zelfs dat die auteurs de bekommernissen en de verwachtingen van de jeugd objectief moesten weergeven.

Mag uit de mededelingen van Premier Martens afgeleid worden dat zowel de coördinatiegroep als het comité hun objectiviteitsplicht hebben geschonden ?

Antwoord

De Coördinatiegroep Boodschap van de jeugd — Vlaamse Gemeenschap stond onder het voorzitterschap van de heer G. Monard, secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, en was verder samengesteld uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Executieve, de onderwijsnetten, de jeugdraad van de Vlaamse Gemeenschap, de provincies en de Koning Boudewijnstichting.

Deze coördinatiegroep heeft geen schrappingen van tekst voorgesteld.

De verwerking van de boodschap tot een eindrapport is een gezamenlijk werk van drie auteurs (Bea Bossaerts, Martin Heylen en Francis van Dinter), in overleg met een begeleidingsgroep die hiervoor een mandaat had gekregen van de coördinatiegroep. De Boodschap van de jeugd wil de grote tendensen aangeven die vandaag bij jongeren leven.

De boodschap van de jongeren is niet zo eenduidig als het lid suggereert en maakt wel degelijk melding van bepaalde minderheidsopvattingen.

Vraag nr. 19
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer

milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Waarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer Luc Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU
EN HUISVESTING

Vraag nr. 113
van 27 april 1992
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Voormalige verffabriek Gallic in Bost-Tienen — Opslag giftig afval

Op de voormalige terreinen van de verffabriek Gallic in staat van faillissement in Bost-Tienen zouden nog steeds giftige afvalstoffen, vloeibare fytofarmaceutische produkten, verfstoffen, . . . opgeslagen worden.

Naar verluidt zouden de gebouwen van het failliete

bedrijf nog regelmatig betreden worden, zouden er bijkomende verdachte ladingen achtergelaten worden, zou het tot een verdoken stortplaats voor giftige, vooral industriële afvalstoffen, verworpen zijn.

Nochtans zou er geen uitbatings-, noch milieuvergunning voor de inrichting bestaan. Bij gebrek aan officiële activiteiten zou de inrichting zelfs niet meer als vergunningsplichtig beschouwd worden.

1. Zijn er bij de diensten van de Milieu-inspectie klachten ingediend over het opslaan van gifvaten in Tienen ? Welk gevolg werd aan deze klachten gegeven ? Hebben zij aanleiding gegeven tot het opstellen van processen-verbaal, vervolging, opdracht tot ambtshalve verwijdering.. . ?
2. Bestaat er een inventaris van de opgeslagen gevaarlijke stoffen ? Welke produkten betreft het en wat is hun herkomst ? Werd nagegaan hoe lang de onderscheiden stoffen daar al gestockeerd worden ? Is er grond- of watervervuiling vastgesteld ?
3. De stad Tienen zou op de hoogte zijn van het opslaan van de gevaarlijke stoffen. Welke voorzorgen werden in afwachting van de verwijdering en vernietiging van de vaten genomen ? Werden de burenen en bewoners in de onmiddellijke omgeving gewaarschuwd ?
4. Wanneer zal OVAM de betwiste vaten ophalen ? Waarom gebeurde dit tot op heden niet ? Werd er al een firma aangeduid om de vaten te vernietigen ? Wat zal de kostprijs hiervan zijn ? Wie zal de kosten moeten dragen ?
5. Zal OVAM ook instaan voor de sanering van het gebouw ?

Antwoord

1. Op 20 oktober 1988 werd een proces-verbaal opgesteld door de voormalige dienst Toezicht van de OVAM. Vervolgens werd op 3 november 1988 een aangetekende brief gestuurd aan het inmiddels failliete bedrijf CPB (voorheen Gallic) waarin een aantal saneringswerken werden opgelegd, maar dit bleef zonder gevolg.

Op 15 februari 1989 gaf de gouverneur van Brabant opdracht aan de OVAM om over te gaan tot de ambtshalve wegwerking en vernietiging van :

1. alle giftige afvalstoffen ;
2. alle industriële en met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen.

Sinds het bestuur Milieu-inspectie van AMINAL toezicht houdt op de afvalverwijdering, werden bij dit bestuur geen klachten ingediend aangaande deze zaak.

Door de curator van het failliete bedrijf werd de tussenkomst van de OVAM gevraagd. Om de procedure tot ambtshalve verwijdering te starten stelde het bestuur Milieu-inspectie een proces-verbaal op.

2. Er bestaat inderdaad een inventaris van de opgesla-

gen gevaarlijke stoffen. Deze is opgenomen in het bestek, opgesteld voor de uitvoering van de ambtshalve sanering.

De geraamde hoeveelheid te verwijderen afval bedraagt :

— 493 bondelvaten	108.460 kg vloeistof
— 214 dekselvaten	4.370 kg vloeistof
+ 29.235 kg vaste stof (namelijk verharde verf, pasteuse verf, vloeibare verf, oplosmiddel.. .)
— 61 kunststofvaten	1.982 kg vloeistof
+ 2.679 kg vaste stof (namelijk vloeibare verf, oplosmiddel, vloeibaar produkt, pasteuse verf verharde verf)
— 15 grote vaten	7.735 kg vaste stof
— 110 paletten	3.306 kg vloeistof
+ 17.194 kg vaste stof
(diverse verontreinigde produktt)
— poeders	17.719 kg vaste stof
— een ongekeerde hoeveelheid dekseltjes, lege emmers, enzovoort (industriële + huishoudelijke afval).	

Het gaat hier om produkten die werden aangewend of geproduceerd in de verffabriek. Sinds het faillissement op 27 september 1988 werd uitgesproken, werden deze produkten niet meer gebruikt en liggen ze daar gestockeerd.

Naar grond- of watervervuiling is nog geen onderzoek ingesteld. OVAM zal immers eerst overgaan tot de ambtshalve verwijdering van het afval. Nadien kan dan eventueel overgegaan worden tot een bodem- en grondwateronderzoek.

- 3 In afwachting van de definitieve (ambtshalve) verwijdering van het afval, zijn de vaten binnen in de gebouwen gestockeerd, genummerd en gesorteerd op een betonnen vloer. Dit gebeurde in opdracht van OVAM en in samenwerking met de civiele bescherming van Crisné, van 19 oktober 1990 tot 24 oktober 1990. Op die manier komen de vaten niet meer in contact met regenwater, en liggen ze niet meer her en der over het terrein verspreid.

De burenen werden niet gewaarschuwd aangezien het terrein is afgesloten en er geen onmiddellijk gevaar bestaat voor de omgeving. Sinds de procedure met algemene offertevraag is ingezet, heeft OVAM wel de stad Tienen op de hoogte gebracht van het verdere verloop van de procedure.

- 4 De verwijdering is nog niet uitgevoerd vermits eerst de volledige administratieve procedure doorlopen moet worden. Op 14, 21 en 28 februari en 6 en 13 maart 1992 is het bericht van de algemene offertevraag verschenen in het Bulletin der Aanbestedingen, de Bouwkroniek en het Bouwbedrijf. Op maandag 16 maart 1992 vond de opening der biedingen plaats. Momenteel worden deze offertes binnen OVAM geëvalueerd (met de nodige raadpleging van andere milieubedrijven).

Er waren 7 inschrijvingen en de prijzen variëren van 4.767.222 frank tot 41.545.003 frank (inclusief BTW). De prefinanciering van de verwijdering gebeurt door de OVAM (ambtshalve procedure). Nadien zullen de kosten voor de rechtbank teruggevoerd worden.

5. Na verwijdering van het afval kan OVAM eventueel overgaan tot onderzoek en bemonstering van gebouwen, bodem- en grondwater en, indien noodzakelijk, de ambtshalve sanering starten.

Vraag nr. 115
van 27 april 1992
van J. ULBURGHS

Groeve Francart in Tongeren — Hinder voor omwonenden

Mag ik het standpunt van de Minister kennen over de plannen van de Firma Vegro uit Riemst om de groeve Francart verder te ontginnen gedurende de volgende 10 jaar en dit over de volledige oppervlakte, tot drie meter achter de aanpalende eigendommen? Tegelijkertijd zou het diepste gedeelte gebruikt worden als stortplaats.

Door voortdurende woonuitbreiding is deze groeve midden in een volkswijk gelegen. De heruitbating van deze groeve zal ingrijpende gevolgen hebben voor de hele omgeving. Ontginning en zwaar vervoer zullen een ondraaglijke hinder door stof, modder, lawaai voor de bewoners veroorzaken en schade aan de wegen meebrengen.

Antwoord

De firma Vegro heeft op 8 januari 1992 een milieuvergunningaanvraag ingediend bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg voor de exploitatie (zandwinning) van de groeve Francart in Tongeren (Heunis). Overeenkomstig de procedure voorgeschreven door titel 1 van het VLAREM heeft de Provinciale Milieuvergunningcommissie op 13 april 1992 haar advies uitgebracht. Het behoort tot de bevoegdheid van voormelde bestendige deputatie om in eerste aanleg te beslissen over bedoelde milieuvergunningaanvraag.

Gelet op het feit dat mijn ambt in beroepsfase door dit dossier kan worden gevat, acht ik het nu niet opportuun enig standpunt met betrekking tot dit dossier mee te delen.

Vraag nr. 116
van 28 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Proefdraaien van vliegtuigen in Zaventem — Milieuhinder

De klachten over het proefdraaien van vliegtuigen in Zaventem blijven aanhouden.

Vooraf in de omgeving van de Zaventemse Tuinwijk

en de Toekomststraat in de nabijheid van de firma Abelag worden er klachten geuit. De woongebieden worden gescheiden van de luchthaventerreinen door de Leopold III-laan. Het bedrijf Abelag is gevestigd op het luchthaventerrein, ter hoogte van de woongebieden. Dit bedrijf is gespecialiseerd in het verhuuren van vliegtuigen met of zonder piloot. Volgens de bewoners van de woongebieden zouden er 's nachts nog steeds vliegtuigen proefdraaien.

Er zouden ook klachten zijn over milieuverontreiniging: een hulpmotor die een uur staat te draaien verbruikt ongeveer 400 l kerosine.

De bewegingen op de Leopold III-laan (meer dan 50.000), die naar de luchthaven voeren, zijn een bijkomende lawaaibron.

Kan de Minister mededelen welke maatregelen hij treft om deze geluidshinder in de mate van het mogelijke te verminderen?

Antwoord

De in de vraag aangehaalde problematiek behoort tot de bevoegdheid van de nationale Minister van Verkeerswezen, voor wat de exploitatie van de luchthaven in Zaventem betreft en de geluidsnormering voor vliegtuigen en autovoertuigen.

De Gemeenschapsminister van Openbare Werken is bevoegd om eventuele maatregelen te nemen ter bestrijding van de geluidshinder ten gevolge van het wegverkeer, voor zover de Leopold III-laan tot de gewestwegen behoort.

Vraag nr. 117
van 30 april 1992
van de heer H. BROUNS

Remo-stort in Heusden-Zolder — Sloopafval van Eurochemic

Naar aanleiding van mijn deelname aan de KWB-betoging voor een juiste exploitatie van de Remo-stortplaats in Heusden-Zolder op 20 april, zou ik graag nadere informatie krijgen over de stortingen van sloopafval van Eurochemic die vorig jaar werden uitgevoerd op dit stort. Volgens bepaalde bronnen zou dit afval radioactief zijn geweest en hoort het dus duidelijk niet thuis op het Remo-stort.

1. Is het juist dat het sloopafval van Eurochemic dat vorig jaar op de Remo-stortplaats gedumpt werd inderdaad nucleair gevaarlijk was?
2. Zijn er sindsdien nog dergelijke stortingen gebeurd op de Remo-stortplaats?
3. Welke stappen zal de Minister zetten om dergelijke stortingen te stoppen indien blijkt dat ze radioactief zijn of op een andere manier schadelijk?

Antwoord

Door een erkend controleorgaan zijn vooraf metingen

gebeurd waaruit gebleken is dat de betrokken gebouwen vrij waren van radioactieve besmettingen. In het betonpuin in zijn geheel werd geen radioactiviteit vastgesteld hoger dan de natuurlijke stralingsachtergrond.

2. Neen. Het betreft een éénmalige partij betonpuin van 2.100 ton.
3. Op de stortplaats Remo mogen enkel afvalstoffen worden gestort die overeenkomstig de aan het bedrijf verleende vergunningen toegelaten zijn. Radioactieve afvalstoffen zijn in deze vergunningen niet opgenomen. Het toezicht op de naleving van de vergunningsvoorwaarden gebeurt door de ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie van AMINAL.

Vraag nr. 118
van 4 mei 1992
van mevrouw M. AELVOET

Agrarisch gebied in Holsbeek — Crematorium en omvorming tot industriezone

In antwoord op een vraag van de heer W. Kuijpers (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 20 van 19 september 1991, blz. 987) gaf de toenmalige Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting een ongunstig advies in verband met de oprichting van een crematorium met strooiweide in Hofheide (Nieuwrode-Holsbeek) in agrarisch gebied. Tevens werd een ongunstig advies gegeven voor een mogelijke bestemmingswijziging van het aanpalend agrarisch gebied dat Interleuven tot industriezone wil omvormen.

In zijn nieuwe functie van Minister van Ruimtelijke Ordening bevestigt dezelfde Minister mij dat zijn administratie, wat het dossier vestiging van industriezone betreft, van de betrokken gemeente geen bijkomende gegevens heeft gekregen, die nochtans door de Minister onontbeerlijk worden geacht voor een gefundeerde stellingname.

Zal de huidige Minister van Leefmilieu in beide aangehaalde dossiers het beleid van zijn voorganger, die een negatief advies gaf, verderzetten ?

Antwoord

In de gegeven omstandigheden hou ik er aan als Gemeenschapsminister bevoegd voor Landinrichting het beleid van mijn voorganger ten aanzien van de bedoelde dossiers verder te zetten. Daarom zou ik betreffende een vestiging van het crematorium met strooiweide en een eventuele bestemmingswijziging van een groot blok open agrarisch gebied naar industriezone in Hofheide (Nieuwrode-Holsbeek) de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening adviseren dit homogeen agrarisch gebied te vrijwaren en het crematorium en eventueel noodzakelijke industriezones te verwijzen naar voor iedereen en alle sectoren aanvaardbare inplantingsplaatsen.

Ik sluit me derhalve aan bij het antwoord van mijn

voorganger gegeven op de vraag nummer 230 van de heer W. Kuijpers van 5 juli 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 20 van 19 september 1991, blz. 987).

Vraag nr. 119
van 4 mei 1992
van mevrouw M. AELVOET

Oppervlaktewaters — Onderzoek zwarte-lijststoffen

Naar aanleiding van een vraag om uitleg over de eventuele aanwezigheid van dioxines in het Dijlewater, deelde de Minister mij mee dat de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) een studie uitvoert naar het voorkomen van zwarte-lijststoffen in het oppervlaktewater in het Vlaams Gewest.

Op drie plaatsen in de omgeving van de verbrandingsoven van Brugge worden bij de zwarte-lijststoffen ook dioxines geanalyseerd. Hiervoor worden stalen genomen zowel in de waterkolom als in de waterbodem. De resultaten van de bodemstalen zouden voor 11 april bij de VMM bekend zijn.

Kan de Minister mij de intussen bekend geworden resultaten meedelen ?

Antwoord

De huisvuilverbrandingsoven van de intercommunale IVBO in Brugge loost sedert jaren koel-/waswater in het Boudewijnkanaal.

In het kader van een onderzoeksproject van de Vlaamse Milieumaatschappij naar het voorkomen van microverontreinigingen in Vlaams oppervlaktewater, werden op drie plaatsen in het Boudewijnkanaal (ter hoogte van de lozing en 1 km ten noorden en 1 km ten zuiden daarvan) eenmalig analyses verricht op de aanwezigheid van dioxines in de waterkolom en in de waterbodem.

De analyses werden verricht door DCMS (Development Centre for Chromatography and Mass Spectrometry BVBA) in Louvain-la-Neuve in opdracht van het Provinciaal Instituut voor Hygiëne in Antwerpen. Dit instituut voert het genoemde onderzoeksproject uit in opdracht van VMM.

Dioxines is een verzamelnaam voor een aantal groepen verbindingen met aanverwante structuur : meervoudig gehalogeneerde dibenzo(p)dioxines (PXDD) en meervoudig gehalogeneerde dibenzofuranen (PXDF). (P staat voor het aantal substituenten ; X staat voor chloor of broom.)

Noch in de waterbodem, noch in de waterkolom werden dioxines aangetroffen met uitzondering van één groep namelijk de pentachloordibenzofuranen die voorkwam en in een concentratie van 7 ± 2 ng/l in het kanaalwater ter hoogte van de lozing van de vuilverbrandingsoven. (ng/l = nanogram/liter = 10^9 g/l.)

Normen voor oppervlaktewater bestaan (nog) niet.

In de groep van de pentachloordibenzofuranen zijn 28

isomeren mogelijk. Twee van deze stoffen (1,2,3,7,8-pentachloordibenzofuraan en 2,3,4,7,8-pentachloordibenzofuraan) zijn extreem toxisch. De dodelijke dosis waarbij 50 procent van de proefdieren sterft (LD50), is van de grootte-orde 1.000-10.000 ng/kg.

Voor zover deze steekproef representatief is, kan dus gesteld worden dat de toestand in het Boudewijnkanaal niet zorgwekkend is.

Vraag nr. 120
van 5 mei 1992
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

Dender — Zwarte-lijststoffen

Naar verluidt zou de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) half april klaar zijn met een studie over zwarte-lijststoffen (zwarte metalen en organische micro-polluenten) in het oppervlaktewater in het Vlaamse Gewest.

1. Werden deze stoffen in de Dender aangetroffen ?
2. Zo ja, welke en op welke plaatsen ?

Antwoord

In het kader van een onderzoek naar het voorkomen van microverontreinigingen in Vlaams oppervlaktewater, uitgevoerd in opdracht van de Vlaamse Milieumaatschappij, zijn thans de resultaten bekend van 5 staalnames van het oppervlaktewater.

De analysesresultaten voor de gedetecteerde stoffen voor de Dender worden in bijlage aan het lid opgestuurd.

Vraag nr. 121
van 6 mei 1992
van de heer J. LECLERCQ

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging — Belastingplichtigen

De Vlaamse Milieumaatschappij heeft de aanslagbiljetten in verband met de milieubelasting 1991 toegestuurd aan de belastingplichtigen.

Van verschillende kanten vernam ik dat deze belasting soms tweemaal wordt geheven wanneer het huurders van appartementen betreft. De eigenaar van het gebouw krijgt een globale aanslag voor het totaal aantal appartementen en de huurders krijgen eveneens elk een aanslagbiljet. De eigenaar verhaalt uiteraard deze milieubelasting op de huurders, wat voor deze laatste een dubbele belasting betekent.

Welk aanslagbiljet is het correcte ?

Indien de eigenaar een vennootschap met rechtspersoonlijkheid is, wie is dan de belastingplichtige ? Kan deze rechtspersoon belastingplichtig zijn, vermits deze milieuheffing wordt berekend op basis van de gezinssamenstelling ?

Antwoord

1. Overeenkomstig het decreet van 21 december 1990 houdende de begrotingstechnische bepalingen alsmede bepalingen tot begeleiding van de begroting 1991 moet de milieuheffing 1991 berekend worden op basis van het in 1990 gefactureerd m³ waterverbruik. Indien geen waterverbruik in 1990 gefactureerd bij een waterdistributiemaatschappij werd vastgesteld, wordt de milieuheffing berekend op basis van de gezinssamenstelling volgens de formule : $N = 0,025 \times (Q - 30)$ waarin $Q = 30 \times$ aantal gezinsleden (1 januari 1991).

Aangezien voor de appartementbewoners geen individueel waterverbruik gekend is en er voor de VMM geen enkel middel bestaat om deze te onderscheiden van eigen waterwinners, werd op deze personen een aanslag op basis van de gezinssamenstelling gevestigd.

De VMM onderkende de problemen ter zake en voegde bij deze aanslagen een bericht met volgende inhoud : „Onze maatschappij heeft vastgesteld dat op uw naam geen drinkwaterverbruik in 1990 werd gefactureerd door een waterdistributiemaatschappij .

Volgens het decreet van 21.12.1990 (BS 29.12.1990) dient u toch milieuheffing te betalen berekend op basis van de gezinssamenstelling.

Het kan evenwel dat uw waterverbruik in 1990 werd gefactureerd op naam van een derde persoon (bijvoorbeeld ouders, echtgenote, firma, syndic, enzovoort) die dan ook de milieuheffing dient te betalen.

In geval u kan bewijzen dat u zich in voornoemde situatie bevindt kan u bezwaar indienen.

Uw bezwaar dient te omvatten :

- uw eigen hieringesloten aanslagbiljet ;
- het reeds voordien ontvangen aanslagbiljet van een derde die uw waterverbruik omvat ;
- deze brief.

Na onderzoek en gegrondheid van uw bezwaar zal de VMM de op uw naam gevestigde aanslag vernietigen en oninbaar stellen.

Het bezwaar moet gebeuren onder gesloten omslag met buitenlinks de vermelding „dubbele aanslag” en dit binnen een maand na ontvangst van dit schrijven.”

Uit dit bericht blijkt duidelijk dat de aanslag gevestigd op basis van het gefactureerd m³ waterverbruik de juist gevestigde en te betalen aanslag betreft.

2. Overeenkomstig artikel 35bis paragraaf 1 punt 4 van voornoemd decreet is ingeval van rechtspersonen deze de heffingsplichtige. In deze gevallen wordt de milieuheffing enkel berekend op basis van het in 1990 gefactureerd m³ waterverbruik.

**Vraag nr. 122
van 7 mei 1992
van de heer E. BEYSEN**

Afvalstoffen — Definitie "steekvastheid"

In de technische reglementering in verband met stortplaatsen werd door de Vlaamse Executieve bepaald dat sommige afvalstoffen "steekvast" moeten worden gemaakt vooraleer te worden gestort. De enige wettelijke definitie van "steekvastheid" is te vinden in het ministerieel besluit van 11 april 1985. Dit besluit werd tot nog toe niet gewijzigd.

1. Welke wetenschappelijke studies werden in opdracht van de diensten van de Minister ondernomen daaromtrent ?
2. Door wie werden deze uitgevoerd en wat is het resultaat ervan ?

Antwoord

In opdracht van de diensten van de Minister werd in februari 1988 een wetenschappelijke studie omtrent de definitie van „steekvastheid” uitgevoerd door het Laboratorium voor Grondmechanica RUG, met als titel :

„Onderzoek van de theoretische omschrijving van de begrippen steekvastheid en berijdbaarheid van afvalstoffen die als slib met hoog watergehalte voor verwerking of voor opslag in aanmerking komen.”

Deze studie heeft niet geleid tot een oplossing van het probleem aangezien het veel te theoretisch is opgevat, waardoor een interpretatie naar de praktijk onmogelijk is.

Door het Studiesyndicaat voor Water (SVW) dat samengesteld is uit openbare bedrijven, onderzoeksinstellingen en openbare besturen betrokken bij drinkwater, afvalwater en afvalstoffen, werd in oktober 1989 een uitgebreid onderzoeksprogramma gestart met als doelstelling : „Definiëring van de steekvastheid van slib”.

Hierbij werden meer dan 200 stalen drinkwater-, rioolwater- en industrieel zuiveringsslib geanalyseerd.

Dit studieproject werd uitgevoerd door de VITO. Ze werd afgerond einde 1991 en bevat als voornaamste besluiten :

- Met de laboratorium-vintest kan op een objectieve wijze de vastheid van slibvormige afvalstoffen worden gemeten en ze wordt gekarakteriseerd door de vintest-afschuifkracht.
- De verwerkbaarheid op de stortplaats wordt gegarandeerd indien het slib een vintest-afschuifkracht bezit van ten minste 5 kPa en de slibaanvoer niet groter is dan 5 procent van de totale aanvoer.
- Met het droge stofgehalte kan nauwelijks een uitspraak gedaan worden omtrent de vastheid van slib.

Mits een oordeelkundige storttechniek waarbij de slibpakketten onderaan de stortlaag aangebracht worden kan een slib met een vintest-afschuifkracht van 5 kPa

aanvaard worden op stortplaatsen zonder gevaar voor micro- of macro-instabiliteit.

**Vraag nr. 123
van 7 mei 1992
van de heer E. BEYSEN**

Waterzuiveringsstations — Afvalstoffen

De Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening (VMW) overweegt om jaarlijks 100.000 ton slib naar de Antwerpse Hooge Maey te brengen van zodra het waterzuiveringsstation Antwerpen-Noord in gebruik is.

1. Waar bevinden de afvalstoffen van de waterzuiveringsstations zich nu ?
2. Welke waterzuiveringscapaciteit van de VMW is er sedert 1985 bijgekomen ?
3. Welke behandeling zal dit afval ondergaan vooraleer te worden gestort ? Kan behandeld slib, krachtens vergunningsvoorwaarden, als tussenafdek worden gebruikt ?

Antwoord

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) (voordien de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering, VMZ) heeft het waterzuiveringsstation Antwerpen-Noord begin 1991 in gebruik genomen (na een reeks optimalisatiewerken).

Volgens de beslissing van de toenmalige Minister van Volksgezondheid en Leefmilieu, J. Lenssens, in 1987 moet de RWZI Antwerpen-Noord instaan voor :

1. de volledige zuivering van het percolaat van de stortplaats Hooge Maey ;
2. de behandeling van het afvalwater na aanleg van de nodige collectoren aan te voeren vanuit de regio Antwerpen-Noord (het betreft de gemeente en/of deelgemeente Stabroek, Hoevenen, Kapellen en Ekeren) ;
3. de verwerking van $\pm 250 \text{ m}^3$ septisch materiaal per dag uit de regio Antwerpen.

In mijn opdracht werd vanaf 10 mei 1992 gestart met de proefverwerking van kalvergier op de RWZI Antwerpen-Noord om de verwerkingsmogelijkheden te evalueren.

Gezien de verplichting aan VMM om het percolaat van de Hooge Maey te zuiveren, werden door de VMM reeds besprekingen gevoerd met de stad Antwerpen om in compensatie de aanvoer van slib van VMM-zuiveringsinstallaties toe te laten met het oog op de maak en verwerking van zwarte grond voor eindafdek van de stortplaats. Deze besprekingen moeten nog verder gezet worden om tot concrete afspraken te komen.

Wat de verdere concrete vragen betreft kan ik volgende antwoorden verstrekken over de zuiveringsstations van de VMM.

- a. Na slibontwatering ofwel in drooglagune, droogbed,

zeefbandpers, centrifuge, filterpers met kalk en ijzer-III-chloride ofwel filterpers met toevoeging van polyelektroliet, wordt het slib afgevoerd, ofwel naar een stortplaats (Remo, Repaq of Indaver) ofwel naar een verbrandingsoven (Isvag), ofwel naar de landbouw.

1991 werd :

21.474 ton afgevoerd naar stortplaatsen ;

4.057 m³ afgevoerd naar landbouw ;

22.101 m³ en 2.596 ton afgevoerd naar verbrandingsoven.

Sedert 1985 is er volgende waterzuiveringscapaciteit van de VMW (bedoeld wordt VMM) bijgekomen in de regio Antwerpen :

— Antwerpen-Noord :

Na het uitvoeren van de collector Noordbeek en de verbindingscollector wordt het gecollecteerd afvalwater van Stabroek-Kapellen sinds april 1991 verwerkt op het zuiveringsstation.

Ontwerpcapaciteit : 100.000 inwonerequivalent.

Bijna 60.000 m³ septisch materiaal werd in 1991 eveneens aangevoerd.

Weldra zal eveneens de verwerking van het percolaat van de Hooge Maey aangevat worden.

De proefverwerking van kalvergier werd op 10 mei 1992 gestart.

— Antwerpen-Zuid :

Beluchte lagunes aan Kielsbroek : 100.000 inwonerequivalent. Station is in werking sinds februari 1991.

— Schilde / RWZI Zwanebeek :

Ontwerpcapaciteit is 18.000 inwonerequivalent, zal zeer weldra gestart worden (± juli 1992).

Door de aanleg van collectoren en door de optimalisaties van bestaande zuiveringsstations is ook de effectieve waterzuiveringscapaciteit sedert 1985 in belangrijke mate vergroot op de overige bestaande zuiveringsinstallaties in de regio.

Wat betreft de vraag naar voorafgaande behandeling wens ik erop te wijzen dat het slib reeds ontwaterd wordt en gestabiliseerd zoals het nu naar de andere stortplaatsen wordt afgevoerd. Een verdere behandeling is niet meer gepland. Zwarte grond (mengeling zand + slib) kan perfect gebruikt worden als tussenafdek of als „bewortelings-“laag.

Indien concrete verwerkingsprojecten worden opgezet zullen uiteraard de nodige vergunningen worden aangevraagd.

Vraag nr. 124
van 7 mei 1992
van de heer J. DE ROO

Toekenning saneringspremie — Criteria

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot instelling van een huisvestingspremie voor het

kopen, bouwen of saneren van een woning worden de criteria omschreven waaraan de aanvrager van een saneringspremie moet voldoen om van een dergelijke tegemoetkoming te kunnen genieten.

Toch moeten talrijke aanvragers nog steeds vaststellen dat hun aanvraag na een lange procedure om niet altijd even duidelijke redenen geweigerd werd.

1. Kan de Minister mij mededelen of hij aan zijn administratie bijkomende richtlijnen gegeven heeft waarop deze zich baseert om de aanvraag tot het verkrijgen van een saneringspremie al dan niet te weigeren ? Zo ja, welke ?
2. Welke mogelijkheden heeft de aanvrager van een saneringspremie om tegen de beslissing van de administratie beroep aan te tekenen ?

Antwoord

Er werden aan het bestuur Huisvesting geen bijkomende richtlijnen gegeven inzake de afhandeling van de premiedossiers.

De toepasselijke reglementering bevindt zich in het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1991 tot instelling van een huisvestingspremie voor het kopen, bouwen of saneren van een woning en in de ministeriële omzendbrief HV 91/2 van 24 december 1991.

Het bestuur Huisvesting moet aan de hand van de ingediende aanvraag nagaan of de reglementaire voorwaarden tot het verkrijgen van de premie al dan niet vervuld zijn.

Wat de huisvestingspremie voor het saneren van een woning betreft kan uit een plaatsonderzoek resulteren dat de technische voorwaarden inzake de werken (betreft geen saneringswerken, minimumbedrag van 120.000 frank saneringswerken is niet bereikt, alle werken zijn al uitgevoerd...) niet zijn vervuld, zodat de aanvraag pas op dat ogenblik kan worden verworpen.

Voorts kan later uit het tweede onderzoek in te stellen nadat de aanvrager bericht heeft dat de werken zijn uitgevoerd, blijken dat de aanvraag moet worden afgewezen (bijvoorbeeld alle noodzakelijke saneringswerken zijn toch niet uitgevoerd).

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verwerping van een huisvestingspremieaanvraag voor het saneren van een woning in verschillende stadia van de dossierafhandeling kan gebeuren. Het spreekt vanzelf dat de reden van verwerping steeds gemotiveerd aan de aanvrager moet worden betekend.

Het staat de aanvrager natuurlijk altijd vrij, indien hij meent dat ten onrechte een negatieve beslissing in zijn dossier werd genomen, om hiertegen beroep aan te tekenen.

Vraag nr. 128
van 12 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Slachthuis NV Noordvlees- Van Gool — Uitbatingsvergunning

In Kalmthout is de NV Noordvlees-Van Gool gevestigd

midden in een woonwijk met aangrenzend woonuitbreidingsgebied. Het betreft een hinderlijk bedrijf van klasse 1. Op de ontwerp-gewestplannen die tijdens het openbaar onderzoek aan de bevolking werden voorgelegd was op die plaats geen industriezone beschreven. Op het definitieve gewestplan Turnhout (1979) was ten slotte toch een kleine zone, waarop zich bedrijfsgebouwen bevonden, donkerpaars ingekleurd. Omwonenden hadden dus geen kans om toen al bezwaren in te dienen.

De basisexploitatievergunning voor het slachthuis werd — zonder openbaar onderzoek — verleend op 1 augustus 1961. In 1976 werd een uitbreidingsvergunning verleend voor een waterzuiveringsinstallatie waartegen al bezwaren waren ingediend tijdens het openbaar onderzoek. In 1978 werd een uitbreidingsvergunning verleend betreffende beenhouwerijuitrusting, zonder dat er een openbaar onderzoek is geweest.

Begin 1991 werd door de firma een bouwvergunning aangevraagd voor bijkomende bedrijfsgebouwen in de woonzone en gelijktijdig werd een uitbreiding van de exploitatie aangevraagd hoewel in augustus van datzelfde jaar de basisexploitatievergunning zou vervallen. De bouwvergunning werd vrijwel onmiddellijk door het gemeentebestuur toegekend en voor de uitbreiding van de exploitatie werd — ondanks bezwaarschriften — gunstig advies verleend door het Kalmthoutse schepencollege onder voorzitterschap van de schepen voor leefmilieu, tevens advocaat-raadsman van de bedoelde firma.

Begin september 1991, na het vervallen van de basisexploitatievergunning, waren de advocaat-raadsman van de firma en de uitbater reeds op de hoogte van het feit dat het bestuur Milieuvergunningen een omstandig gemotiveerd ongunstig advies had uitgebracht. De officiële weigering van de vergunning werd pas één jaar later betekend. De uitbater koopt momenteel onbebouwde eigendommen — vooral deze van eigenaars die bezwaarschrift hebben ingediend — aangrenzend aan het bedrijfsterrein.

Alles wijst er dus op dat de uitbater doelbewust en weloverwogen tracht alle bestaande wetten en reglementen betreffende milieu en ruimtelijke ordening naast zich neer te leggen.

1. Welke maatregelen neemt de Minister als het bedrijf zich niet binnen afzienbare tijd in regel stelt met alle wetten en reglementeringen die gelden voor een dergelijk bedrijf ?
2. Wanneer alsnog exploitatievergunningen aangevraagd zouden worden, in hoeverre zal dan het feit dat de bouwwerken toch al voltooid zijn in dit geval als argument kunnen gelden om de gevraagde vergunningen toch toe te kennen, argument dat dan in feite "in handen gegeven werd" door de vergunningverlenende overheid zelf ?
3. Wanneer nu voor de NV Noordvlees-Van Go01 alsnog een exploitatievergunning aangevraagd zou worden, wordt dan opnieuw advies gevraagd aan het bestuur Leefmilieu wanneer geen echt nieuwe elementen aan het dossier worden toegevoegd ?

Antwoord

Het toezicht op de naleving van de milieureglemente-

ringen voor VLAREM — le klasse-inrichtingen wordt verzekerd door het bestuur Milieu-inspectie van de AMINAL. De bevoegde inspectiedienst heeft op 30 maart 1992 een proces-verbaal opgemaakt en verzonden aan de procureur des konings in Antwerpen.

Bij de beoordeling van milieuvergunningsdossier wordt onder meer rekening gehouden met de aspecten inzake stedebouw en ruimtelijke ordening. Het feit dat de desbetreffende bouwwerken al of niet voltooid zijn, kan evenwel geen geldig argument zijn bij het formuleren van een advies of een beslissing.

Een nieuwe vergunningsaanvraag werd ingediend op 19 maart 1992. Deze aanvraag wordt behandeld overeenkomstig de procedure voorgeschreven door titel 1 van het VLAREM. In het kader van een dergelijke procedure le klasse moet advies gevraagd worden aan het bestuur Milieuvergunningen van de AMINAL.

Vraag nr. 130 van 15 mei 1992 van de heer G. VANLEENHOVE

Sociale leningen huisvesting — Waarborgfonds

Al wie 70 procent of meer van de verkoopswaarde van zijn woning leent moet een bijdrage van 0,25 procent afstaan op het geleende bedrag, inclusief schuldsaldoverzekering, aan het waarborgfonds. De kredietvennootschappen moeten dit bedrag afhouden van de geleende som en doorstorten aan dit waarborgfonds.

1. Over welk bedrag beschikt dit fonds tot op heden ?
2. Werd er op dit fonds al een beroep gedaan door kredietvennootschappen bij gedwongen verkoop ? Hoeveel maal gebeurde dit en voor welk bedrag ?
3. Werden de gelden waarover dit fonds beschikt eventueel ook voor andere doeleinden aangewend ? Voor welke en voor welk bedrag ?

Antwoord

Gelet op de bepalingen van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 maart 1991 houdende de voorwaarden betreffende sociale leningen met gewestwaarborg voor het bouwen, kopen of verbouwen van woningen behoort het antwoorden op bovenvermelde vraag tot de bevoegdheid van mevrouw De-meester-De Meyer, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 153 van 24 april 1992 van de heer V. VAUTMANS

Albertkanaal — Realisatie van containerkade

Om de haverklap duiken in de pers verklaringen en

geruchten op over het mogelijk realiseren van een containerkade voor binnenschepen aan het Albertkanaal. De voorganger van de huidige bevoegde Gemeenschapsminister heeft herhaaldelijk initiatieven aangekondigd .

1. Wordt er inderdaad overwogen een containerkaai aan het Albertkanaal te bouwen ?
2. Zo ja, welke zijn de vestigingsplaatsen die in overweging worden genomen en welke zijn de criteria die zullen worden gebruikt om de mogelijke vestigingsplaatsen te onderzoeken en te evalueren ?
3. Zal de Dienst voor de Scheepvaart als dienst de containerkaai beheren of wordt een samenwerking met de particuliere sector overwogen ?
4. Welk zal het statuut zijn van de exploitatiemaatschappij ?
5. Welk bedrag is er nodig om een dergelijk initiatief te implementeren en op welke begroting wordt het uitgetrokken ?

Antwoord

1. De bouw van een containerterminal langs het Albertkanaal wordt inderdaad overwogen.
2. Uit onderzoek is gebleken dat het containeraanbod geconcentreerd is rond Olen-Meerhout en Tessenderlo-Beringen. Het zwaartepunt van het containeraanbod ligt in Meerhout. De vestigingsplaats die in overweging wordt genomen, is dan ook een terrein in Meerhout. Dit terrein heeft bovendien een gunstige ligging ten opzichte van het wegvervoer.
3. De Dienst voor de Scheepvaart zal de containerterminal niet beheren.
4. De containerterminal zal worden uitgebaat door een privé-maatschappij.
5. Voor de bouw van de containerterminal is een totale investering van 120 miljoen frank nodig, waarvan 80 miljoen frank door de exploitant zal worden ingebracht en 40 miljoen frank door de overheid (artikel 73.03).

Vraag nr. 162 van 4 mei 1992 van de heer R. VAN HOOLAND

Bezoldiging personeel lokale besturen — Hogere weddeschalen

Het personeel van de lokale overheidssector mag een bezoldiging genieten overeenkomstig de referteschalen en in overeenstemming met de collectieve arbeidsovereenkomsten voor het overheidspersoneel.

In een aantal gemeenten en steden, niet steeds met een gunstige financiële toestand, worden hogere weddeschalen toegekend "rekening houdend met de bestaande bijzondere toestanden".

1. Welke motieven lagen aan de basis van het toekennen van een hogere wedde door steden en gemeenten, met meer dan 20.000 inwoners ?

2. Over welke vrijheidsgraad beschikken de gemeenten en steden met meer dan 20.000 inwoners inzake hun remuneratiebeleid voor wettelijke graden, statutaire en andere functies ?
3. Zijn er absolute maxima-barema's vastgesteld voor bepaalde functies, rangen en graden ? Zo ja, in welke gevallen en onder welke vorm ?
4. Verschillen die maxima eventueel naar grootte van de gemeenten of steden ?

Antwoord

De gemeenten beschikken niet over een absolute vrijheid inzake het remuneratiebeleid van toepassing op hun personeel. Enerzijds wordt die vrijheid beperkt door de financiële draagkracht van de gemeenten, anderzijds moet voor gelijke graden of gelijksoortige functies in de gemeenten van het Vlaamse Gewest een zo groot mogelijke eenvormigheid worden nagestreefd. Hierbij vormen de vastgestelde referteschalen een stevige leidraad.

Het is mij bekend dat een aantal steden en gemeenten weddeschalen toekennen aan hun personeel die voor bepaalde graden voordeliger zijn dan de referteschalen. Het gaat in casu om een aantal grotere steden en hun onmiddellijke omgeving.

Uiteraard werd door deze gemeenten het beginsel van de autonomie aangehaald als overweging, naast een verwijzing naar de specifieke economische toestand van de regio.

Het lijkt mij duidelijk dat argumenten inzake de economische werkelijkheid van een regio niet langer onverkort gelden in een Gewest waar de materiële afstanden uiteindelijk minimaal zijn en bovendien achterhaald zijn door de feitelijke structuur van het woon-werkverkeer.

Daarnaast kan niet worden genegeerd dat het vaak juist de gemeenten met voordeligere weddeschalen zijn die op het financiële vlak doorlopend in moeilijkheden verkeerden. De problematiek van de grootstedelijke financiën loopt als een rode draad doorheen de geschiedenis van de gemeentefinanciën.

Autonomie in de weddevaststelling vergt evenwel eigen verantwoordelijkheid voor de financiële haalbaarheid. Dit zou leiden tot een belangrijke differentiatie in het weddeniveau van de verschillende gemeenten, waarbij uiteindelijk de gemeenten met de slechtste financiële toestand de laagste weddeschalen zouden moeten toepassen. Dit kan niet de bedoeling zijn van een samenhangend personeelsbeleid in het Vlaamse Gewest.

In deze omstandigheden meen ik dat er, bij een eventuele algemene weddeschaalherziening voor het personeel van de lokale en regionale besturen in het kader van sectorale onderhandelingen overeenkomstig het intersectoraal akkoord, een grondig onderzoek moet gebeuren van het globale administratief en geldelijk statuut van het personeel, wat moet resulteren in een harmonisatie van de functies en de weddeschalen, zodat die gelden voor al het personeel van de lokale en regionale besturen.

Voor de vraag of er absolute maximale baremale zijn vastgesteld, verwijs ik naar het koninklijk besluit van 25 juni 1990 tot vaststelling van de algemene bepalingen betreffende de weddeschalen van het provinciale gemeentepersoneel, en waarop de sectorale akkoorden gesloten in het comité voor de provinciale en plaatselijke overheidsdiensten, afdeling personeel provinciale en plaatselijke besturen en het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs dat niet bezoldigd wordt met weddetoelagen, onderafdeling Vlaams Gewest, toegepast worden.

Bij dat koninklijk besluit zijn geen maxima-barema's vastgesteld. In artikel 4 werd echter bepaald dat de weddeschalen vastgesteld voor het gemeentepersoneel lager moeten blijven dan "die welke voor de gemeentesecretaris is vastgesteld". De minimum- en maximumgrenzen van de weddeschaal van de gemeentesecretaris zijn vastgesteld in artikel 28 van de nieuwe gemeentewet. Aangezien de sectorale overeenkomsten voor het gemeentepersoneel per Gewest worden gesloten is het onwaarschijnlijk dat deze bedragen door de federale overheid aangepast zullen worden. Strikt wettelijke genomen zouden de sectorale overeenkomsten niet toegepast kunnen worden op de gemeentesecretaris. In die omstandigheden en aangezien ik van mening ben dat het van een gebrekkig algemeen personeelsbeleid zou getuigen de voordelen die in de sectorale overeenkomst besproken werden, niet aan het hoofd van de gemeentelijke administratie toe te kennen, treed ik niet op als de weddeschalen van de gemeentesecretaris verhoogd worden op dezelfde manier als die van het overige personeel. Mijn ambtsvoorganger gaf de gemeenten reeds de toelating dergelijke besluiten te treffen.

**Vraag nr. 164
van 7 mei 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH**

Gemeenteraad van Linkebeek — Taalgebruik

Op 27 april 1992 hield de gemeenteraad van Linkebeek twee gemeenteraadszittingen.

Om 20 uur werden de punten behandeld van de vorige gemeenteraad die door de Minister vernietigd werden wegens taalovertreiding. Het debat en de discussie verliep correct in het Nederlands.

Om 21 uur werd er een nieuwe gemeenteraad gehouden met nieuwe agendapunten. De behandeling van de punten geschiedde voornamelijk in het Frans zoals door mijzelf kon vastgesteld worden, alsook door het talrijk opgekomen publiek, de rijkswacht en de arrondissementcommissaris.

Worden de getroffen gemeenteraadsbeslissingen van de tweede gemeenteraad opnieuw vernietigd ?

Is het ogenblik niet aangebroken om sancties te treffen die verder gaan dan een loutere vernietiging van ten onrechte genomen beslissingen ?

Antwoord

Met mijn besluit van 27 mei 1992 heb ik alle besluiten

vernietigd die genomen werden tijdens de twee gemeenteraadszittingen van 27 april 1992 gehouden om 20 uur en om 21 uur, op grond van de schending van de taalwetgeving, van de gemeentewet, van het algemeen belang en van de principes van een behoorlijk bestuur.

Ik zal vanuit mijn ambt verder een kordate houding aannemen en zo nodig de maatregelen nemen die zich opdringen.

**Vraag nr. 165
van 8 mei 1992
van de heer P. TANT**

Decreetgeving ruimtelijke ordening — Voormalige para-agrarische bedrijven

In artikel 79 van het decreet van 28 juni 1984 wordt bepaald dat de gemachtigde ambtenaar kan afwijken van de voorschriften van een ontwerp-gewestplan of gewestplan wanneer de aanvraag onder meer strekt tot het uitbreiden van bedrijfsgebouwen, die op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet een bestemming hebben die afwijkt van die bepaald in het ontwerp-gewestplan of gewestplan, mits de uitbreiding leidt tot een maximale volumevermeerdering van 100 procent van het bestaande volume.

Bovenstaande bepaling geldt in principe niet voor de uitbreiding van zogenaamde para-agrarische bedrijven die gevestigd zijn in de agrarische gebieden.

Er rijst wel een probleem wanneer laatstgenoemde bedrijven door een wijziging van de vigerende wetgeving of reglementering hun para-agrarisch karakter verliezen. Dit geldt bijvoorbeeld voor een kippenlakterij die tot voor kort geïntegreerd was in een fokbedrijf, maar die krachtens een EG-richtlijn het verbod opgelegd krijgt beide activiteiten in eenzelfde bedrijf te verenigen.

De provinciale directie van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening in Gent nam recent het standpunt in dat bedrijven die door bedoelde gewijzigde reglementering worden getroffen, voor eventuele nieuwe uitbreidingen aangewezen zijn op de toepassing van voormeld minidecreet.

1. Vindt de Minister het aanvaardbaar dat zo de sinds 28 juni 1984 vergunde uitbreidingen, door het eertijds para-agrarisch karakter van het bedrijf, retroactief worden beschouwd als uitbreidingen volgens het decreet van 28 juni 1984 ? Betekent dit dat, ingeval de sinds 28 juni 1984 gedane uitbreidingen de 100 procent van het toenmalige volume overstijgen, elke nieuwe aanvraag die gedaan wordt na het verlies van het para-agrarisch karakter, moet worden geweigerd ?
2. Waarom wordt geen abstractie gemaakt van de sinds 28 juni 1984 gedane uitbreidingen en wordt voor de uitbreidingen, aangevraagd na de karakterverwijzing van het bedrijf, het gebouwenvolume dat op 28 juni 1984 bestond niet als referte genomen voor de toepassing van het minidecreet ?

3. Mag in het kader van het bepalen van het op 28 juni 1984 aanwezige volume aan gebouwen rekening worden gehouden met het geheel van de aanwezige gebouwen, inclusief degene die een uitgesproken agrarische bestemming hebben (in ons voorbeeld : de kweekstallen) of worden als refertevolume alleen de gebouwen genomen met bijvoorbeeld een ambachtelijk of industrieel karakter (in ons voorbeeld : de slachterij met haar aanhorigheden) ?

Antwoord

1. Het minidecreet spreekt niet van retroactiviteit. Het decreet is duidelijk waar het stelt dat het moet gaan over bedrijfsgebouwen die op 9 september 1984 een bestemming hadden die afwijkt van het gewestplan. Een gebouw dat na 9 september 1984 een bestemming krijgt die afwijkt van het gewestplan kan niet met 100 procent uitbreiden. Het kan alleen overeenkomstig artikel 78 een bestemmingswijziging krijgen. Een para-agrarisch gebouw is een gebouw dat in overeenstemming is met de agrarische bestemming van het gewestplan.

Concreet kan een para-agrarisch gebouw, dat na 9 september 1984 uitbreidde en dan een bestemmingswijziging kreeg strijdig met het gewestplan niet meer uitbreiden op basis van het minidecreet. Een kippenlachterij op zich kan niet aanzien worden als een para-agrarisch bedrijf, maar wel als een bedrijf met ambachtelijk of zelfs industrieel karakter.

2. In samenlezing met vraag nummer 1 moet men hier stellen dat er na het verlies van de para-agrarische bestemming geen enkele uitbreiding meer toegestaan kan worden.
3. Wenselijke abstracties zijn ook niet opgenomen in het minidecreet. *Dura Lex sed Lex*.

Een wijziging van het decreet van 28 juni 1984 (het zogenaamde minidecreet) zal — na evaluatie — gebeurlijk aan bod komen in het nieuwe decreet op de ruimtelijke ordening en de stedenbouw.

Daarbuiten rijst immers nog het probleem van de toepassing van artikel 22 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 houdende inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. De problematiek heeft betrekking op het advies dat de gemachtigde ambtenaar moet verstrekken in het kader van het verkrijgen van de milieuvergunning en waarbij geen afwijkingen aan de bestemming van het gewestplan bepaald zijn.

4. Enkel bedrijfsgebouwen die op 9 september 1984 een bestemming hebben die afwijkt van de bestemming bepaald in het gewestplan, kunnen in aanmerking komen voor de toepassing van het minidecreet.

Vraag nr. 168
van 11 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Slachthuis NV Noordvlees-Van Gool — Uitbatingsvergunning

In Kalmthout is de NV Noordvlees-Van Gool gevestigd

midden in een woonwijk met aangrenzend woonuitbreidingsgebied. Het betreft een hinderlijk bedrijf van klasse 1. Op de ontwerp-gewestplannen die tijdens het openbaar onderzoek aan de bevolking werden voorgelegd was op die plaats geen industriezone beschreven. Op het definitieve gewestplan Turnhout (1979) was ten slotte toch een kleine zone, waarop zich bedrijfsgebouwen bevonden, donkerpaars ingekleurd. Omwonenden hadden dus geen kans om toen al bezwaren in te dienen.

De basisexploitatievergunning voor het slachthuis werd zonder openbaar onderzoek verleend op 1 augustus 1961. In 1976 werd een uitbreidingsvergunning verleend voor een waterzuiveringsinstallatie waartegen al bezwaren waren ingediend tijdens het openbaar onderzoek. In 1978 werd een uitbreidingsvergunning verleend betreffende beenhouwerijuitrusting zonder dat er een openbaar onderzoek is geweest.

Begin 1991 werd door de firma een bouwvergunning aangevraagd voor bij komende bedrijfsgebouwen in de woonzone en gelijktijdig werd een uitbreiding van de exploitatie aangevraagd hoewel in augustus van datzelfde jaar de basisexploitatievergunning zou vervallen. De bouwvergunning werd vrijwel onmiddellijk door het gemeentebestuur toegekend en voor de uitbreiding van de exploitatie werd ondanks bezwaarschriften gunstig advies verleend door het Kalmthoutse schepencollege onder voorzitterschap van de schepen voor leefmilieu, tevens advocaat-raadsman van de bedoelde firma.

Begin september 1991, na het vervallen van de basisexploitatievergunning, waren de advocaat-raadsman van de firma en de uitbater reeds op de hoogte van het feit dat het bestuur Milieuvergunningen een omstandig gemotiveerd ongunstig advies had uitgebracht. De officiële weigering van de vergunning werd pas één jaar later betekend. De uitbater koopt momenteel onbebouwde eigendommen — vooral deze van eigenaars die bezwaarschrift hebben ingediend — aangrenzend aan het bedrijfsterrein.

Alles wijst er dus op dat de uitbater doelbewust en weloverwogen tracht alle bestaande wetten en reglementen betreffende milieu en ruimtelijke ordening naast zich neer te leggen.

Vindt de Minister het geoorloofd dat een schepen de taak van voorzitter van het college van burgemeester en schepenen waarneemt of aanwezig is als het college vergadert om advies uit te brengen over een onderneming waarvan die schepen tevens advocaat-raadsman is ?

Antwoord

Artikel 92 eerste lid van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat het elk gemeenteraadslid — dus ook elke schepen — en burgemeester verboden is tegenwoordig te zijn bij een beraadslaging of besluit over zaken waarbij hij een rechtstreeks belang heeft, hetzij persoonlijk, hetzij als gelastigde, voor of na zijn verkiezing, of waarbij zijn bloed- of aanverwanten tot en met de vierde graad een persoonlijk en rechtstreeks belang hebben.

De wetgever wil hierdoor vermijden dat gemeenteraadsliden deelnemen aan de totstandkoming van ad-

ministratieve rechtshandelingen indien ze er enig belang bij hebben, zelfs als het belang niet onmiddellijk opvalt.

Het is de betrokkenen niet enkel verboden deel te nemen aan de bespreking en de stemming over een zaak, zij mogen er zelfs niet bij aanwezig zijn.

Ik vestig er de aandacht van het lid op dat het begrip gelastigde wijst naar een private opdracht of een privaatamt zoals advocaat, notaris of makelaar belast met het beheer van de goederen of de belangen van een derde.

Ik heb de provinciegouverneur van Antwerpen verzocht nauwlettend toe te zien op de naleving van dat artikel 92 en inbreuken te beteugelen als die zouden voorkomen.

Vraag nr. 170
van 12 mei 1992
van de heer W. GOOSSENS

NV Destructo in Rekkem-Menen — Bouwvergunning

Ondanks negatieve adviezen van verschillende instanties verleende de Minister als toenmalig Minister van Leefmilieu een exploitatievergunning voor de NV Destructo op de Lar in Rekkem-Menen.

Door de recente regeringwissel zal de Minister straks als Minister van Ruimtelijke Ordening het beroep behandelen en eventuele beslissingen nemen over de bouwvergunning van bovenvermelde firma.

1. Mag ik concluderen dat door het verlenen van een exploitatievergunning ook een bouwvergunning zou kunnen volgen ?
2. Wordt er rekening gehouden met de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg in Kortrijk op 3 september 1991 waarbij de verkoop van de grond tussen de intercommunale Leiedal en Destructo wordt ontbonden ?

Antwoord

Aangezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk van deze zaak op de hoogte gebracht worden.

Vraag nr. 175
van 15 mei 1992
van de heer L. APPELTANS

Rood Kasteel in Kerkom (St.-Truiden) — Bouwvergunning paardestallen

In de omgeving van het Rood Kasteel in Kerkom (Sint-Truiden) werden in 1991 paardestallen gebouwd. Het gaat hier om een beschermd dorpsgezicht.

1. Werd er volgens de bepalingen van de wetgeving op de stedenbouw voor de bouw van deze stallen vooraf een rechtsgeldige bouwtoelating verleend ?

2. Indien dit niet het geval was :
 - a. welke stappen werden dan ondernomen om deze wetsovertreding te voorkomen of te beteugelen ;
 - b. welke sancties werden opgelegd ;
 - c. is de bouw inmiddels "geregulariseerd" en is hiervoor, indien dit het geval zou zijn, een som betaald ? Zo ja, welke som ?

Antwoord

Aangezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk van deze zaak op de hoogte gebracht worden.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 26
van 21 april 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Bevordering toerisme — Gegevens

Ter aanvulling op mijn vraag nummer 6 van 6 februari 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1 van 9 maart 1992, blz. 43) zou ik het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. het bestede jaarbudget voor toeristische promotie in 1991 voor de 10 belangrijkste landen waarop deze promotie gericht was ;
2. de grootte van de bijdrage van de 10 belangrijkste landen.

Antwoord

1. Bestedingen toeristische promotie in 1991 per land :

Nederland	33.259.000 frank
Duitsland	48.894.000 frank
Groot-Brittannië	34.407.000 frank
Frankrijk	32.002.000 frank
Verenigde Staten + Canada	18.809.000 frank
Italië	7.113.000 frank
Scandinavische landen	9.009.000 frank
Japan	9.751.000 frank
Spanje	450.000 frank
Luxemburg	200.000 frank

Deze bedragen omvatten uitgaven voor de activiteit van de toerismebureaus in deze landen, voor de reclame, drukwerk en expeditie. Voor Luxemburg en Spanje, waar geen Belgisch toerismebureau is, omvatten ze alleen kosten voor toeristisch drukwerk.

2. Bijdrage van de 10 belangrijkste landen voor 1990 :
(overnachtingen volgens de statistiek van het NIS)

Nederland	4.827.879 frank
Duitsland	1.948.401 frank
Verenigd Koninkrijk	1.356.270 frank
Frankrijk	1.267.393 frank
Verenigde Staten + Canada	750.487 frank
Italië	390.089 frank
Spanje	290.858 frank
Denemarken + Zweden	266.389 frank
Luxemburg	183.712 frank
Japan	162.425 frank

Er moet rekening mee gehouden worden dat de officiële overnachtingscijfers waarschijnlijk een zeer sterke onderschatting van de realiteit inhouden.

Vraag nr. 29
van 29 april 1992
van de heer J. TIMMERMANS

Decreet op de culturele centra — Uitvoeringsbesluiten

De Vlaamse Raad keurde het nieuwe decreet op de culturele centra goed op 24 juli 1991 en het werd op 10 oktober 1991 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

Het eerste noodzakelijke uitvoeringsbesluit betreft de oprichting van een adviescommissie voor alle aangelegenheden die betrekking hebben op culturele centra. Kan de Minister mededelen hoever de procedure staat en tegen wanneer de commissie uiteindelijk van start zal kunnen gaan ?

Een tweede besluit heeft betrekking op onder meer de afbakening van de categorieën van culturele centra op basis van inwonersaantal en infrastructuur. Wanneer mag dit uitvoeringsbesluit verwacht worden ? Verschillende gemeentebesturen, waaronder Ninove, hebben de bouw van een cultureel centrum op hun programma staan en het is dringend noodzakelijk over deze gegevens te beschikken om inzicht te hebben in de concrete werkingskosten.

Antwoord

De Vlaamse Executieve heeft het besluit tot oprichting van een commissie van de culturele centra op 4 december 1991 goedgekeurd. Dit besluit, dat op 15 februari 1992 in het Belgisch Staatsblad verscheen, bepaalt in artikel 6 dat de adviezen van de commissie binnen de twee maanden moeten worden verstrekt.

De commissie waarvan de samenstelling bij ministerieel besluit van 11 mei 1992 gebeurd is, wordt onverwijld uitgenodigd om binnen de gestelde termijn advies te geven over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van het decreet van 24 juli 1991 betreffende de erkenning en subsidiëring van de Nederlandstalige culturele centra die het culturele leven in de Vlaamse Gemeenschap bevorderen. Indien de termijn gerespecteerd wordt zal het uitvoeringsbesluit eind september 1992 door de Executieve kunnen worden goedgekeurd.

Het is dan ook mijn bedoeling dat de administratie

Sociaal-cultureel Werk van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap alle dossiers van de culturele centra vóór 1 december 1992 onderzoekt aan de hand van de nieuwe bepalingen, zodat ik nog dit jaar kan overgaan tot de erkenningen volgens de nieuwe categorieën, bepaald in artikel 7 van het bovenvermeld decreet.

Vraag nr. 31
van 30 april 1992
van de heer G. ANNEMANS

Museum Mayer-Van den Bergh in Antwerpen — Tweektalige opschriften

Is het correct dat in het museum Mayer-Van den Bergh in Antwerpen onder meer voor de presentatie van de collectie tweektalige opschriften worden gebruikt ?

Werd door de Minister ter zake de conformiteit met de taalwetten onderzocht ?

Antwoord

In het Museum Mayer-Van den Bergh in Antwerpen worden uitsluitend Nederlandstalige opschriften voor de presentatie van de collectie gebruikt. Dit werd ons door de conservator van het betrokken museum bevestigd.

Vraag nr. 33
van 30 april 1992
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Openbare bibliotheken — Nederlandse taalcursussen

Het aanleren van de taal van het gastland vormt een belangrijk element in de integratie of assimilatie van vreemdelingen.

Door vrijwillig de taal van het gastland te leren, toont de vreemdeling zijn bereidheid om zich aan te passen. Dit geldt zowel voor de Walen die zich in Vlaanderen vestigen, als voor de verfranste Vlamingen uit Brussel die zich in Vlaams-Brabant vestigen, als voor de in Vlaanderen verblijvende Europese en niet-Europese vreemdelingen.

1. Kan de Minister mij mededelen in hoeveel openbare bibliotheken in Vlaanderen er gratis of tegen een kleine vergoeding taalcursussen Nederlands ontleend kunnen worden, respectievelijk voor Frans-, Engels-, Duits-, Turks- en Arabischtaalgang ?
2. Hoe groot is het aandeel van de taalcursussen Nederlands op het totale aanbod van taalcursussen in de openbare bibliotheken ?
3. Hoeveel cursussen Nederlands worden er jaarlijks uitgeleend ?
4. Worden de in Vlaanderen verblijvende vreemdelingen aangemoedigd om op deze manier kennis te maken met het Nederlands, bijvoorbeeld door affiches in de openbare bibliotheken of elders ?

Antwoord

1. Uit een enquête gehouden door mijn administratie in de openbare bibliotheken in verband met migrantenbibliotheekwerk blijkt dat slechts in een 10-tal grotere bibliotheken taalcursussen Nederlands voor Turks- en Arabischtaligen beschikbaar zijn.
- 2 en 3. Over het aandeel van de taalcursussen Nederlands en de uitleencijfers op het totale aanbod van taalcursussen zijn geen gegevens beschikbaar.
3. Tot op heden is er nog geen promotie gevoerd via de openbare bibliotheken voor het gebruik van taalcursussen door vreemdelingen.

**Vraag nr. 34
van 4 mei 1992
van de heer R. VAN WALLEGHEM**

BRTN — Publiciteit voor ANC

Op dinsdag 28 april jongstleden bracht ik een bezoek aan de gebouwen van de BRTN. Groot was mijn verbazing toen ik aan lokaal 41 op de 4e verdieping een affiche zag van het Zuidafrikaanse ANC.

Ik maak er de Minister op attent dat de leider van het ANC, Nelson Mandela, het geweld nog niet heeft afgezworen.

1. Vindt de Minister het opportuun dat men in openbare gebouwen publiciteit maakt voor communistische, terroristische moordbrigades (denk maar aan de halsbandmoorden, moord op Stompie enzovoort) ?
2. Welke maatregelen neemt de Minister ?

Antwoord

Ik deel het lid mee dat de BRTN slechts openbaar is in hoofde van het programma-aanbod. De BRTN-gebouwen zijn geen openbare gebouwen maar wel particuliere of privé-gebouwen.

Alle ad valvas-berichten moeten door de personeelsdirecteur geparafeerd worden vooraleer ze worden uitgehangen. Affiches kunnen worden opgehangen met visum van de directeur Algemene Diensten. Mededelingen met een omstreden politiek-ideologisch karakter kunnen bijvoorbeeld niet.

Als deze maatregelen niet in acht worden genomen wordt er wel opgetreden en worden de berichten verwijderd. Omdat er wel eens iets aan de aandacht kan ontsnappen werd nogmaals herinnerd aan de regels.

**Vraag nr. 36
van 11 mei 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

BRTN — Afwezigheid personeel

Volgens informatie die ik ontvang, zouden meerdere personeelsleden van de BRTN zogenaamde "spookpersoneelsleden" zijn.

Zonder ziekteattesten, zonder enige rechtvaardiging, zouden sommigen onder hen reeds langer dan 1 jaar afwezig zijn. Desondanks zou de bezoldiging toch betaald worden.

Graag vernam ik van de Minister hoe de BRTN-personeelsleden hun aanwezigheid bewijzen.

Het moet mijns inziens mogelijk zijn om bij vergelijking van de personeelslijst met aanwezigheidsbewijzen vast te stellen hoeveel "spookpersoneelsleden, er zijn.

Indien deze vergelijking mijn informatie zou bevestigen, vernam ik graag van de Minister over hoeveel personeelsleden het exact gaat, en welk weddevolume zij maandelijks vertegenwoordigen.

Antwoord

De BRTN bezorgde mij volgende gegevens. Alle personeelsleden die werken volgens het systeem van de variabele arbeidstijden worden gecontroleerd via het ingangscntrolesysteem waarvan de gegevens met de computer verwerkt worden (ongeveer 800 personeelsleden). Dit systeem is sluitend en maakt de in de vraag gestelde toestand onmogelijk.

De prestaties van de andere personeelsleden van niveau 4, 3 en 2 worden vooraf gepland, gecontroleerd door de verantwoordelijke hiërarchie en in de computer verwerkt (ongeveer 1.200 personeelsleden). Hier zijn ook geen afwijkingen mogelijk. Het personeel van niveau 1 dat niet in het stelsel van de variabele arbeidstijden werkt, wordt alleen gecontroleerd door de hiërarchie. Deze controle is maar sluitend als elke hiërarchische chef zijn controletaak naar behoren vervult.

Uiteraard moet bij een artistiek, creatief bedrijf als de BRTN vaak buitenshuis worden gewerkt, waardoor niet altijd alle personeelsleden in de BRTN-gebouwen aanwezig zijn.

**Vraag nr. 38
van 12 mei 1992
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie

Via persberichten vernam ik in de loop van de maand maart dat de Voerense schepen H. Broers de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, in een brief heeft gevraagd iets te ondernemen tegen een onwettelijke advertentie van het OCMW van Voeren.

Op mijn vraag welke maatregelen zij ter zake heeft genomen antwoordt de collega van de Minister dat deze aangelegenheid tot de bevoegdheid van de Minister behoort.

Mag ik derhalve de Minister alsnog dezelfde vraag voorleggen ?

Antwoord

Artikel 11 paragraaf 2 van het koninklijk besluit van

18 juli 1966 houdende coördinatie van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken bepaalt inderdaad dat de plaatselijke diensten (waaronder de OCMW'S) in de taalgrensgebieden de berichten en de mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans opstellen.

Het is mij niet bekend of dit bericht niet een andere manier in het Nederlands werd meegedeeld aan het publiek.

Daarom heb ik in een schrijven het OCMW van Voren gewezen op de wettelijke verplichtingen ter zake.

Vraag nr. 41
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Waarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden: niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden

door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 42
van 22 april 1992
van de heer R. DESWAENE

Nepstatuten in het onderwijs — Discriminatie

In het verleden werden binnen het onderwijssysteem verschillende zogenaamde nepstatuten gebruikt. Door een verschillende waardering heeft dit nadien tot heel wat discriminatie geleid. Zo geven bijvoorbeeld de dienstjaren als BTK-er wél recht op wedde-anciënniteit, deze van TWW-er niet, alhoewel in de praktijk juist dezelfde prestaties werden verricht.

Deze ongelijkheid werd nog groter door een besluit van de Vlaamse Executieve, waarbij de dienstjaren in 3 projecten (omzendbrief van 30 juli 1991) wél in aanmerking komen.

Binnen Openbaar ambt zouden eveneens maatregelen getroffen zijn om de prestaties als tijdelijke, stagiair, BTK-er, DAC-er of GESCO, en gedeeltelijk als TWW-er, te laten meerekenen in de anciënniteit.

Graag had ik vernomen welke maatregelen de Minister overweegt om de discriminatie tussen de leerkrachten die vroeger onder verschillende stelsels werkzaam waren, en waar vooral de TWW-er het slachtoffer van zijn, ongedaan te maken.

Antwoord

De aangehaalde discriminatie tussen het personeel van het onderwijs en het personeel van het openbaar ambt heeft enkel betrekking op het in aanmerking nemen van diensten in het kader van de bezoldigingsregeling.

Momenteel onderzocht mijn administratie welke aanpassingen aan de bestaande reglementaire teksten nodig zijn om deze discriminatie weg te werken.

Vraag nr. 43
van 23 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Vlaamse scholen in Brussel — Noden

De noden van de Vlaamse scholen in Brussel, zoals die verwoord werden door de "Brusselse Minister van Onderwijs" de heer Grijp, Brussels Minister van Economie, Buitenlandse Handel, Gezondheidsbeleid en bijstand aan Personen, zijn groot.

De vraag rijst of de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Minister van Onderwijs ter zake de nodige maatregelen treft, dan wel de zogenaamde Brusselse Minister van Onderwijs?

Antwoord

De Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapsminister van Onderwijs zijn bevoegd voor de organisatie van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. De specifieke noden van het Vlaams onderwijs in Brussel worden geenszins veronachtzaamd.

Het gewoon basisonderwijs :

- Zij hebben de meest gunstige rationalisatie- en programmienormen.
- Voor de bepaling van het lestijdenpakket wordt een gunstiger schaal gehanteerd. Met het oog op volgend schooljaar werden hieraan nog verbeteringen aangebracht.
- Voor de omkaderingsnormen mogen de leerlingen voor elke vestigingsplaats afzonderlijk geteld worden.
- In de 19 gemeenten van Brussel Hoofdstad wordt in extra-omkadering voorzien voor migranten, die beter is dan in de andere kansarmoedegemeenten.

Het buitengewoon onderwijs :

- De rationalisatienormen bedragen slechts één vierde van de normen die elders gehanteerd worden. Zij worden nog eens gehalveerd voor scholen enig in het net.

Het secundair onderwijs :

- Ze hebben de meest gunstige normen voor rationalisatie en programmatie.
- Zij hebben een hogere omkaderingscoëfficiënt.
- Er wordt een aanzienlijk lagere norm gehanteerd voor de organisatie van een centrum voor deeltijds leren (19 in plaats van 25) en gunstigere normen voor de aanstelling van een eigen coördinator (35 in plaats van 50).
- Zij kunnen eveneens een beroep doen op een extra-omkadering voor migranten.

Het hoger onderwijs buiten de universiteit :

- Instellingen van het hoger onderwijs van het korte type die onder de rationalisatienorm vallen kunnen opnieuw gesubsidieerd of gefinancierd worden van zodra zij opnieuw de rationalisatienorm halen. Overall elders moeten deze instellingen opnieuw de programmatienorm halen die twee tot drie keer hoger ligt dan de rationalisatienorm.

Het deeltijds kunstonderwijs :

- Het aantal uren leraar ligt 30 procent hoger.
- De aanwendingspercentages voor het muziekonderwijs zijn niet van toepassing.
- De rationalisatie- en programmienormen liggen lager.

De centra voor basiseducatie :

- De erkenningsnorm ligt een derde lager.

Vraag nr. 44
van 23 april 1992
van de heer M. MAERTENS

Intersectoraal akkoord van sociale programmatie '91-94 — Terugbetaling kosten gemeenschappelijk vervoer

Op 13 juni 1991 werd er door de nationale Regering en de Executieven van de Gemeenschappen en de Gewesten enerzijds en de representatieve vakorganisaties anderzijds een intersectoraal akkoord van sociale programmatie voor de jaren '91-'94 afgesloten.

Dit akkoord voorzag in de afschaffing, en dit met ingang van 1 januari 1992, van het plafond van de bezoldigingsgrens voor de tegemoetkoming van de werkgever in de prijs van het gemeenschappelijk vervoer. Voor wat de personeelsleden van de ministeries en de instellingen van openbaar nut betreft, werd aan dit akkoord reeds uitvoering gegeven door middel van het koninklijk besluit van 18 november 1991 tot regeling van de tegemoetkoming van de Staat en van sommige instellingen van openbaar nut in de vervoerskosten van de personeelsleden. Dit koninklijk besluit werd door de Minister van Openbaar Ambt toegelicht door de omzendbrief nummer 352 van 6 februari 1992. In deze omzendbrief stelt de Minister dat voor wat het onderwijs betreft, initiatieven genomen moeten worden op het vlak van de Gemeenschappen. Uiteraard is dit juist door het feit dat bovenvermeld koninklijk besluit niet van toepassing is op het personeel van het onderwijs.

Over de tussenkomst van de werkgever in de prijs van het gemeenschappelijk vervoer, rijzen dan ook enkele vragen.

1. Vermits bovenvermeld intersectoraal akkoord ook van toepassing was op het personeel van het onderwijs, komt het mij voor dat dit onderdeel van het akkoord, voor wat de hele onderwijssector betreft, nog omgezet moet worden in een besluit van de Vlaamse Regering dat trouwens terugwerkende kracht zal moeten hebben tot 1 januari 1992. Is dit een juiste zienswijze ?
2. In de veronderstelling dat het antwoord op de eerste vraag bevestigend is, zou ik graag van de Minister vernemen welke stappen hij reeds gezet heeft om zo'n besluit te treffen en binnen welke termijn dit besluit bekrachtigd zal worden door de Vlaamse Regering.
3. Door het intersectoraal akkoord werd de loongrens van 900.000 frank afgeschaft met ingang van 1 januari 1992. Dit betekent dat er ook al voor deze datum personeelsleden uit het onderwijs waren die aanspraak konden maken op de gedeeltelijke terugbetaling door de werkgever van sommige vervoerskosten.

Wie is in deze context de werkgever ?

Tot wie moeten de betrokken personeelsleden van gesubsidieerd onderwijs en gemeenschapsonderwijs zich in deze zaak wenden ?

4. Is het volgens de Minister mogelijk dat een inrichtende macht van het gesubsidieerd onderwijs deze terugbetaling weigert aan personeelsleden ?

Op basis van welk artikel of besluit kan dat ?

Kan een inrichtende macht deze "last" afwentelen op de Gemeenschap ?

Antwoord

1. De door het lid uiteengezette zienswijze is juist.

Het lijkt mij echter nuttig de tekst van het bedoelde punt van het intersectoraal akkoord van sociale programmering voor de jaren 1991-1994 toepasselijk op het geheel van de overheidssector in herinnering te brengen :

"4.1. Tegemoetkoming van de werkgever in de prijs van het gemeenschappelijk vervoer.

Om het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer te bevorderen en de milieuhinder van de auto in te dijken en in verband met de recente regeringsinitiatieven inzake verplaatsing tussen woon- en werkplaats (invoeren van de "treinkaart", fiscale maatregelen), wordt beslist het plafond van de bezoldigingsgrens voor de tegemoetkoming van de werkgever met ingang van 1 januari 1992 totaal af te schaffen.

Buiten het feit dat die afschaffing van het plafond een belangrijke financiële aansporing is tot het gebruik van het gemeenschappelijk vervoer voor de verplaatsingen tussen woon- en werkplaats, maakt die maatregel eveneens een einde aan het inkomensverlies dat de betrokkenen lijden zodra hun bruto-wedde dit plafond overschrijdt.

Er dient te worden aangestipt dat verscheidene sectorale collectieve overeenkomsten van de privé-sector reeds voorzien in een extra-legaal voordeel op dit gebied."

2 Het onderzoek rond de te treffen maatregelen is nog niet beëindigd, zodat op dit ogenblik nog geen tijdstip vooropgesteld kan worden waarop het besluit door de Vlaamse Executieve bekrachtigd zal worden.

3 Ingevolge de wet van 27 juli 1962 tot vaststelling van een werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden en het koninklijk besluit van 28 juli 1962 tot vaststelling van het bedrag en de wijze van betaling van de werkgeversbijdrage in het verlies geleden door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen ingevolge de uitgifte van abonnementen voor werklieden en bedienden, krijgen de personeelsleden van het onderwijs onder bepaalde voorwaarden een tegemoetkoming bij het gebruik van vervoer georganiseerd door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Aansluitend bij het standpunt dat tot nog toe door mijn voorgangers werd ingenomen, is in deze context de inrichtende macht van elke betrokken onderwijsinstelling, de werkgever. De betrokken personeelsleden moeten zich dan ook in deze zaak in

eerste instantie wenden tot het instellingshoofd.

4. Zoals vermeld in punt 3 is de tegemoetkoming in de vervoerkosten opgelegd bij de wet, die uiteraard volledig moet worden toegepast.

Er kan geen sprake zijn van het afwentelen van de last op de Gemeenschap.

Vraag nr. 47 van 29 april 1992 van de heer P. HOSTEKINT

Statuut meester-, vak-, en dienstpersoneel — Beslissing Executieve

In het decreet van 5 juli 1989, artikel 30, werd beslist dat de Vlaamse Executieve het aantal statutaire leden van het meester-, vak-, en dienstpersoneel bepaalt na advies van de ARGO. Bedoeld advies werd doorgegeven op 20 juni 1991.

Kan de Minister mij mededelen wanneer een definitieve beslissing in dit verband genomen zal worden ?

Antwoord

Ik verneem dat het door het lid genoemde advies van 20 juni 1991 inderdaad aan mijn voorganger werd bezorgd, zonder dat tengevolge hiervan enige uitvoeringsmaatregel werd genomen.

Gelet op de inactiviteit sedert juni 1991 werd onlangs terug met ARGO contact opgenomen, om het dossier verder af te werken.

Vraag nr. 48 van 29 april 1992 van de heer P. HOSTEKINT

Organisatie sociale dienst — ARGO

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 21 november 1990 werd voor de diensten van de Vlaamse Executieve en voor de openbare instellingen die door de Vlaamse Executieve worden beheerd, een sociale dienst opgericht.

Artikel 13 van voornoemd besluit geeft aan de openbare instellingen de mogelijkheid om aan te sluiten. De Autonome Raad van het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) beoogde, binnen de context van deze bepalingen, de aansluiting van zijn personeelsleden. Bij de begrotingscontrole werd een bedrag van 1,5 miljoen overgemaakt aan de ARGO. De centrale raad besloot dit bedrag aan te wenden voor het eigen personeel.

Hierdoor worden het onderwijzend, opvoedend hulp-personeel, het meester-, vak-, en dienstpersoneel, als ook het personeel van de PMS-centra uitgesloten. Zij zijn dus de enige personeelsleden binnen de Vlaamse Gemeenschap die verstoken blijven van een sociale dienst.

Wat doet de Minister om aan deze discriminatie een einde te stellen ?

Antwoord

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 31 januari 1991 werd met ingang van 1 februari 1991 de sociale dienst van het departement Onderwijs opgeheven.

De personeelsleden van het departement sloten van ambtswege aan bij de VZW Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

Van ambtswege kunnen de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs niet aansluiten. Deze personeelsleden kunnen evenwel aansluiten krachtens artikel 2 van de statuten van de VZW Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap, waar bepaald wordt dat zijn werkingsgebied zich eveneens uitstrekt tot de openbare instellingen van de Vlaamse Gemeenschap die, na advies van de raad van bestuur en na goedkeuring van het protocol door de Vlaamse Executieve, bij de vereniging aansluiten.

De ARGO heeft tot op heden alleen voor zijn administratief personeel een protocol tot aansluiting afgesloten.

De ARGO beschikt over geen eigen middelen voor het starten van een sociale dienst voor het personeel van het gemeenschapsonderwijs.

Binnen de begroting 1992 van de Vlaamse Gemeenschap wordt initieel 19,5 miljoen uitgetrokken voor een sociale dienst onderwijs.

Dat de ARGO besliste de toegekende 1,5 miljoen te besteden voor het eigen personeel, is niet helemaal correct. Het krediet van 1,5 miljoen werd in de begroting van de Vlaamse Raad opgenomen in het dotatieartikel betreffende de werking van de administratieve diensten, onder meer voor het betalen van een bijdrage voor de aansluiting van het administratief personeel bij de VZW Sociale Dienst van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 49
van 30 april 1992
van de heer F. DEWINTER

Boodschap van de jeugd aan Koning Boudewijn — Opstelwedstrijd

In een interview met de krant De Standaard verklaarde gewezen Eerste Minister Wilfried Martens dat de Koning Boudewijnstichting bij de opstelwedstrijd voor jongeren, georganiseerd naar aanleiding van de 60/40-viering, boodschappen van "extreem-rechtse" en "racistische" signatuur heeft geweerd.

Deze wedstrijd die werd georganiseerd door de Koning Boudewijnstichting, verliep in nauwe samenwerking met de Gemeenschapsminister van Onderwijs. Vooral via het onderwijs werden jongeren opgeroepen om actief aan deze opstelwedstrijd deel te nemen.

1. Was de Gemeenschapsminister op de hoogte van het feit dat opstellen van "extreem-rechtse" en "racistische" signatuur geweigerd zouden worden ?
2. Hoeveel dergelijke opstellen werden gecensureerd en/of geweigerd ?
3. Werden uit bepaalde opstellen stukken tekst bewust geschrapt ?

4. Wie nam de beslissing om dergelijke opstellen te weigeren ?

5. Op grond van welke redenen werd deze beslissing genomen ?

Antwoord

1 en 2. Er werden geen opstellen, van welke strekking ook, geweigerd.

3. Nee.

4 en 5. Zonder voorwerp.

Het lid wordt eveneens gewezen op het antwoord dat wordt verstrekt door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve, op een vraag met dezelfde strekking van de heer G. Annemans.

Vraag nr. 51
van 4 mei 1992
van de heer M. CAPOEN

Bijzonder onderwijs — Besparingsmaatregelen

De Minister heeft aangekondigd dat besparingsmaatregelen in het onderwijs zullen worden doorgevoerd. Eén van de bedreigde sectoren blijkt onder meer het bijzonder (lager) onderwijs (BO) te zijn. Meer bepaald zou de toegang tot het BO worden verscherpt. Onmiddellijk rijst daarbij de vraag of door die maatregelen niet nog meer potentiële BO-leerlingen naar het gewoon onderwijs zullen worden verwezen.

Ik wens de Minister te herinneren aan de schriftelijke vragen die volksvertegenwoordiger Jan Loones over die materie in de vorige zittingsperiode stelde aan wijlen collega Daniël Coens, toenmalig Minister van Onderwijs. Die vragen handelden over de overgang naar het BO, de PMS-adviezen en de werking van de Commissie voor Advies voor Bijzonder Onderwijs (CABO) (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1989-1990, nr. 8 van 19 februari 1990, blz. 368 en nr. 16 van 25 juni 1990, blz. 818).

In die vragen schetste de heer Loones een aantal knelpunten : laattijdige of niet-intreding in een BO-school door onder andere kwantiteitsoverwegingen bij directies en psychologische remmingen bij ouders, de niet-bindende kracht van PMS-adviezen, het feit dat te weinig gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden die de CABO biedt.

In zijn antwoorden stelde de Minister dat de keuzevrijheid van de ouders een wettelijk en moreel recht is, maar dat zich bij de ouders (in Vlaanderen) vooral een mentaliteitsverandering ten opzichte van het volgen van BO opdringt. Dat blijkt vooral uit het in februari 1990 gepubliceerde rapport van het CPSO met de volgende cijfers : in het schooljaar 1987-1988 waren in Vlaanderen gemiddeld 2,97 procent van de leerlingen opgenomen in het BO ; in Nederland en in Wallonië was dat circa 8 procent.

In het algemeen was Minister Coens in zijn antwoorden van oordeel dat bepaalde problematische toestanden en/of misbruiken eigenlijk het gevolg zijn van de hou-

ding van de betrokken ouders, die de keuzevrijheid eerder als een voordeel voor zichzelf interpreteren dan als een voordeel voor het kind om het meest aangepaste onderwijs te genieten. En dat is zeker het geval als het gaat om kinderen waarvan de stoornis niet zo evident en herkenbaar is als bij kinderen met een fysieke of sensorische handicap.

1. Zijn er besparingsmaatregelen die de Minister ten aanzien van het BO neemt ? Wat zal het financiële voordeel van die maatregelen zijn ?
2. Als de Minister de toegang tot het BO door besparingsmaatregelen wil verscherpen, vreest hij dan niet dat nog meer potentiële BO-kinderen niet in het BO zullen terechtkomen ? Hoe zal de Minister die vrees wegnemen ?
3. Waarom reikt de Minister geen andere initiatieven aan die kunnen bijdragen tot een verbetering van de in vorige schriftelijke vragen gestelde problematiek ?

Antwoord

1. Het is inderdaad zo dat naar aanleiding van de begroting 1992 een maatregel wordt getroffen voor het buitengewoon onderwijs. Deze maatregel, geformuleerd in het artikel 90 van het ontwerp van decreet houdende diverse bepalingen ter begeleiding van de begroting 1992, beoogt het verblijf in het buitengewoon secundair onderwijs voor gehandicapten ouder dan 21 jaar te beperken tot die categorieën bij wie nog werkelijk haalbare onderwijsdoelstellingen geformuleerd kunnen worden.

Op dit ogenblik bedraagt het aantal +21-jarigen in het buitengewoon onderwijs 581 ; ongeveer 85 procent van deze groep verblijft in de opleidingsvormen 1 en 2 van het BUSO op advies van de Commissie van Advies voor het Buitengewoon Onderwijs (CABO), op basis van het bewijs dat er geen aangepaste plaats in een welzijnsvoorziening zou zijn. Deze situatie is echter, in de eerste plaats voor de gehandicapten zelf, niet optimaal.

De huidige maatregel werd genomen in samenspraak met de Gemeenschapsminister bevoegd voor Welzijn, Wivina Demeester-De Meyer. Uit een inventaris blijkt dat mathematisch bijna het dubbele van het noodzakelijke aantal plaatsen in de welzijnssector beschikbaar zou zijn.

Om in ieder geval het risico te vermijden dat op 1 september voor een aantal van de betrokken gehandicapten geen aangepaste plaats in een welzijnsvoorziening beschikbaar zou zijn (bijvoorbeeld wegens een regionaal ongelijke spreiding van het aanbod) en een tijdelijke opvang in het buitengewoon onderwijs als alternatief intussen onmogelijk zou zijn, heeft de Vlaamse Executieve — op mijn initiatief en dat van de Gemeenschapsminister van Welzijn — op 3 juni 1992 een tekst goedgekeurd waarin een overgangsfase van één schooljaar wordt bepaald. Deze tekst zal als amendement ingediend worden ter gelegenheid van de plenaire bespreking van het voormelde ontwerp van decreet. Door de gewijzigde maatregel wordt overigens ook elke

garantie gegeven dat +21-jarige gehandicapten die daartoe in staat zijn, een getuigschrift in het buitengewoon of het geïntegreerd onderwijs kunnen behalen. Intussen werden beide betrokken administraties belast met de nodige dossieronderzoeken en voorbereidende activiteiten.

Het budgettaire effect op de onderwijsbegroting wordt voor 1992 op maximaal 25 miljoen geraamd, maar zal in concreto afhankelijk zijn van de mate waarin de overgang naar de welzijnssector effectief gerealiseerd kan worden.

2. De geplande maatregel heeft echter geenszins gevolgen op andere categorieën in het buitengewoon onderwijs.

Naar aanleiding van de begrotingsdiscussie 1992 heb ik het probleem aan de orde gesteld dat de verhouding tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs geenszins optimaal is. Er is enerzijds een toename van leerlingen in het buitengewoon lager onderwijs, vooral herkenbaar in de types 1 en 8, en anderzijds wordt de terugkeer vanuit het BLO naar het gewoon onderwijs, vooral voor het type 8 dat bij uitstek tijdelijk en remediërend is, onvoldoende gerealiseerd. Dit heeft in vele gevallen te maken met het feit dat de verwijzing naar het BLO om verschillende redenen al te laat gebeurt. Gezien de gemengde betrokkenheid hierbij van scholen, PMS-centra, de CABO's, maar ook van de ouders, die een verwijzing naar het buitengewoon onderwijs soms moeilijk aanvaardden, is dit een complexe aanpak waarbij lineaire maatregelen uit den boze zijn.

Daar uit experimenten blijkt dat een vroegtijdige verwijzing van type 8-leerlingen en frequente succesvolle terugverwijzingen mogelijk zijn, onderzoek ik momenteel de mogelijkheden om de resultaten van deze experimenten te veralgemenen.

3. De thema's die door het lid werden aangegeven of die uit vroegere vraagstellingen werden overgenomen, overstijgen een geïsoleerde discussie over het buitengewoon onderwijs.

Zij komen daarom ook aan bod in de discussie over de werking van de PMS-centra die eerstdaags zal worden aangevat, als in deze over de preventie en vroegtijdige detectie en remediëring van leerachterstanden die één van mijn beleidsprioriteiten vormt en waarvoor in het kader van het onderwijsvoor-rangsbeleid in de loop van het volgende schooljaar ook concrete projecten zullen worden gerealiseerd.

Vraag nr. 52
van 5 mei 1992
van de heer H. VAN WAMBEKE

Lager onderwijs in Ronse — Toestand op 1 oktober 1991

In antwoord op de schriftelijke vraag nummer 214 van 27 maart 1991 van Senator Bockstal (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 17 van 8 juli 1991, blz. 847) had Minister Coens gedetailleerd cijfermateriaal gegeven over de schoolbevolking van het lager onderwijs in Ronse op 1 oktober 1990.

Om de evolutie te kunnen nagaan zou ik het op prijs stellen de toestand op 1 oktober 1991 te kennen, enkel wat het Franstalig onderwijs betreft.

Daarenboven zou ik graag vernemen of de aanwezigheid van vreemdelingen in overeenstemming is met de letter en de geest van de wet op het taalgebruik in onderwijszaken.

Zijn er mogelijkheden en middelen om de subsidiëring van deze Franstalige scholen te ontmoedigen, dit met het oog op het bevorderen van de taalhomogeniteit in de taalgrensgemeenten ?

Antwoord

1. Aantal leerlingen in het Franstalig lager onderwijs (faciliteitsklassen) in Ronse op 1 oktober 1991 : 412

Aantal leerlingen met Belgische nationaliteit : 159

Aantal leerlingen afkomstig uit Vlaanderen (Ronse) : 412

Aantal leerlingen afkomstig uit Wallonië : 0

Aantal leerlingen met vreemde nationaliteit : 253.

Waarvan 158 leerlingen uit Marokko, 74 leerlingen uit Tunesië, 6 leerlingen uit Italië, 3 leerlingen uit Frankrijk, 1 leerling uit Engeland, 5 leerlingen uit Algerije, 2 leerlingen uit Zaïre, 1 leerling uit Roemenië, 1 leerling uit Spanje, 2 leerlingen uit Portugal.

2 De aanwezigheid van vreemdelingen in de Franstalige afdelingen van het lager onderwijs in Ronse is niet in strijd met de wet van 30 juli 1963 indien :

— het gezinshoofd in de gemeente Ronse verblijft ;

— de andere landstaal, namelijk het Frans, de moedertaal of gebruikelijke taal is van het kind.

Uit een onderzoek van de taalinspectie is gebleken dat de vreemde leerlingen in de Franstalige afdelingen in Ronse aan deze voorwaarden voldoen.

Vraag nr. 53

van 6 mei 1992

van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeenten met taalfaciliteiten — Subsidiëring scholen

Wat kosten de Vlaamse Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs in Komen en de Vlaamse afdeling van het Koninklijk Atheneum van Moeskroen aan de Vlaamse Gemeenschap op jaarbasis ?

Wat kosten de Franstalige scholen in de Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten aan de Vlaamse Gemeenschap, eveneens op jaarbasis ?

Antwoord

1. Het totaal van de jaarweddes voor het schooljaar 1991-1992 voor de Vlaamse Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs in Komen bedraagt 3.024.846 frank.

Ten behoeve van de Nederlandstalige afdeling van het Franstalig Koninklijk Atheneum in Moeskroen worden tijdens het schooljaar 1991-1992 243 uren-leeraar ingericht. Omgezet in voltijdse betrekkingen betreft het een formatie van 10,88 betrekkingen, die op jaarbasis een personeelsuitgave van 11.507.395 frank vertegenwoordigt.

2. Het totaal van de uitgekeerde weddetoelagen voor het Franstalig basisonderwijs voor het schooljaar 1990-1991 in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel bedraagt 132.026.286 frank. De kostprijs per leerling bedraagt 59.659 frank (2.213 leerlingen).

De kostprijs per leerling voor de werkings- en uitrustingsstoelagen bedraagt :

— 6.413,55 frank per leerling in het kleuteronderwijs ;

— 8.551,41 frank per leerling in het lager onderwijs.

De kosten voor Franstalige scholen voor secundair onderwijs in Vlaamse gemeenten met taalfaciliteiten worden gedragen door de Franse gemeenschap. Uitzondering hierop vormt de formatie inzake opvoedend hulp-personeel van het Hoger Instituut voor Paramedische Beroepen van het Gemeenschapsonderwijs in Ronse die integraal door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd wordt.

Voor de berekening van deze formatie worden de Nederlandstalige en Franstalige leerlingen inderdaad geglobaliseerd, hetgeen resulteert in een bijkomende betrekking van studiemeester-opvoeder in vergelijking met de formatie die toegekend zou worden door uitsluitend de Nederlandstalige leerlingen in aanmerking te nemen.

Deze bijkomende betrekking vertegenwoordigt op jaarbasis een uitgave van 800.000 frank.

Vraag nr. 54

van 7 mei 1992

van de heer W. VERREYCKEN

Taalgebruik — Mededeling van Minister in het Engels

In dit land zijn drie talen officieel erkend : het Nederlands, het Duits en het Frans. De Vlaamse Gemeenschap daarentegen drukt zich volledig uit in het Nederlands.

In het licht van deze vaststelling heeft een verhaal in de pers mij zeer verbaasd. Er werd vermeld dat de Minister het overlijden van een oud-Gemeenschapsminister aan zijn collega's van de Waalse Executieve zou meegedeeld hebben via een schrijven dat volledig in het Engels was opgesteld. De bewuste brief werd afgedrukt in de krant La Libre Belgique.

De totale onverzoenbaarheid van deze cultuurontkenning met de cultuurbevorderende opdracht van de Minister, lijkt mij ongeloofwaardig. Graag vernam ik dan ook van de Minister of het bewuste schrijven inderdaad in het Engels was opgesteld.

Tegelijk vernam ik graag, indien de historie waar is, of de Minister het verenigbaar acht met de opdracht van een Vlaams onderwijsminister, om de eigen Nederlandse taal niet langer te bevestigen als enige taal van de Vlaamse Gemeenschap.

Antwoord

Naar aanleiding van het overlijden van wijlen Gemeenschapsminister van Onderwijs, Daniël Coens, heb ik aan al mijn onderwijscollega's in de Europese Gemeenschap, de raad van Europa én aan alle hoge functionarissen van de Europese Instellingen, een brief, gesteld in het Engels, gestuurd.

Dit schrijven bevatte, naast de overlijdensmelding zelf, een uitnodiging om deel te nemen aan de uitvaartplechtigheid. Gelet op het feit dat — om protocollaire redenen — de betrokkenen eventueel op de uitnodiging moesten kunnen antwoorden, moest de melding en uitnodiging zo snel mogelijk worden bezorgd.

Enkel om deze reden hebben alle betrokkenen de mededeling in het Engels ontvangen.

Vraag nr. 55 van 7 mei 1992 van de heer W. VERREYCKEN

Kleuteronderwijs in Voeren — Definitief schoolgebouw

Tijdens mijn recent bezoek aan Voeren werd ik erover ingelicht dat de kleuterschool nog steeds voorlopig is ondergebracht in niet aangepaste accommodatie, te weten het Vlaams Cultureel Centrum in Voeren.

Het provinciebestuur schijnt al geruime tijd beloofd te hebben dat op een braakliggend stuk grond een "containerschool" gebouwd zou worden, maar het gemeentebestuur van Voeren zou zelfs voor het plaatsen van die noodschool geen toelating geven.

1. Wanneer wordt de bouw van een definitief kleuterschoolgebouw aangevangen ?
2. Wie zal de kosten dragen van die kleuterschool, het gemeentebestuur of de Vlaamse Gemeenschap ?

Antwoord

Het departement Onderwijs is niet gemachtigd een initiatief te nemen in deze materie.

Elk initiatief ter zake moet uitgaan van de betrokken inrichtende macht, het provinciebestuur van Limburg.

Vraag nr. 56 van 7 mei 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Schoolverzuim — Maatregelen

De Interministeriële Conferentie voor het Migrantenbeleid besliste dat de middelen van het Impulsfonds

dit jaar bij voorrang worden aangewend voor sportinfrastructuur voor jongeren in hun eigen wijken, voor de tewerkstelling van jonge migranten, voor de voorkoming van jeugddelinquentie en de bestrijding van schoolverzuim.

Vooraf wat het schoolverzuim betreft, zal in de toekomst de controle verscherpt worden.

Kan de Minister mij mededelen welke concrete voorstellen betreffende het schoolverzuim reeds uitgewerkt werden ?

Zo niet, wanneer zal dit gebeuren ?

Antwoord

Het schoolverzuim is een thema dat mijn bijzondere aandacht wegdraagt. Dat mocht reeds blijken uit het feit dat ik in 1988 als toenmalig beleidsverantwoordelijke voor onderwijs een campagne tegen spijbelen organiseerde. Ook dit jaar reeds liet ik aan de scholen een omzendbrief inzake het wettigen van schoolafwezigheden geworden.

Schoolverzuim is echter een aangelegenheid waarbij sanctionerend optreden slechts een beperkt effect heeft. Op een niet meer gemotiveerde leerling waarvan de ouders geen verantwoordelijkheid nemen, heeft de schooldirectie nauwelijks of zelfs volstrekt geen impact. Sanctionerende maatregelen moeten daarom ingebed worden in een veelzijdige strategie die zowel het onderwijs als andere betrokken sectoren organiseert. Binnen het onderwijs zal de aandacht moeten gaan naar het voorkomen van schoolmoeheid, door onder meer leerachterstanden en zittenblijven te voorkomen, door de verlenging van de leerplicht zo zinvol mogelijk in te vullen, door een verbreding van de zorg tot sociale aangelegenheden die het schoolgepresteren beïnvloeden, enzovoort. Ik ben van mening dat de PMS-centra hierbij een geprivilegeerde partner zullen kunnen zijn.

Het ligt in mijn bedoeling tijdens het volgende schooljaar een beperkt aantal geïntegreerde projecten op te zetten in probleemscholen, waarbij naast de onderwijssector ook de welzijnssector, de jeugdsector, de politie, het parket en andere betrokkenen op het lokale niveau nauw zullen samenwerken om in te grijpen op de oorzaken en de gevolgen van het schoolverzuim. Deze modelprojecten zullen begeleid worden door een stuurgroep op Vlaams niveau in samenwerking met de betrokkenen van het nationale niveau, om tegen het schooljaar 1993-1994 tot de formulering van een strategie te komen die ook in andere scholen implementeerbaar is.

Vraag nr. 57 van 7 mei 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Onderwijs — Relatie met bedrijfsleven

Het Vlaams onderwijs biedt relatief goede kwaliteit maar het kost veel. Voor hetzelfde geld zou het nog beter moeten kunnen. Er is bijvoorbeeld een opvallend grote leerachterstand van 40 procent in het secundair onderwijs. Voor het leerplichtonderwijs kost dat 6 tot 7 miljard frank op jaarbasis.

Overigens merkt de OESO ook een opvallende kloof tussen onderwijs en bedrijfsleven op.

Welke maatregelen neemt de Minister om de relatie tussen onderwijs en bedrijfsleven uit te bouwen ?

Bestaan er hierover al plannen ?

Antwoord

1 De herwaardering van het beroeps- en technisch onderwijs behoort tot de prioriteiten van de Vlaamse Regering. Bij de organisatie van het beroeps- en technisch onderwijs zal de bedrijfswereld nauwer betrokken worden. Het gaat hier om concrete engagementen op drie vlakken :

- stageplaatsen voor leerlingen ;
- onderlinge uitwisseling van leerkrachten en technici ;
- bij de nationale overheid wordt aangedrongen om bij het afsluiten van intersectoriële akkoorden ook afspraken te maken omtrent de invulling van de component arbeid in het deeltijds onderwijs.

2. Meisjes zullen verder aangespoord worden om te kiezen voor nijverheidstechnische richtingen. Positieve acties als „diversificatie van de studiekeuze van meisjes binnen TSO-BSO-opleidingen” worden geïntensifieerd en ondersteund.

Concreet betekent dit :

- meisjes van het technisch- en beroepssecundair onderwijs aanzetten tot het gebruik van het volledig onderwijsaanbod ;
- binnen de onderwijsinstellingen drempelverlagende initiatieven voor meisjes ontwikkelen tot enkele industrieel-technische richtingen ;
- de bedrijfswereld bij deze initiatieven betrekken ;
- de betrokken ouders informeren.

Deze maatregelen zijn weergegeven in het besluit van de Vlaamse Executieve houdende maatregelen ter uitvoering van het project „diversificatie van de studiekeuze van meisjes in de opleidingen voor technisch en beroepssecundair onderwijs” in het voltijds secundair onderwijs, dat weldra door de Vlaamse Executieve goedgekeurd zal worden.

3 Sinds eind 1991 vindt regelmatig overleg plaats tussen de vertegenwoordigers van de ondernemingen en het onderwijs uit Vlaanderen en Wallonië. De ondernemingen worden vertegenwoordigd door het Vlaams Economisch Verbond en de Union Wallonne des Entreprises.

De ondernemingen willen bijdragen in oplossingen voor de knelpunten in de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Het is nuttig om de knelpunten te vergelijken waarmee het onderwijs en het bedrijfsleven in de beide regio's geconfronteerd worden. De ontwerpen die bij dit overleg aan bod komen, zijn :

- het opvolgen van de evolutie inzake studie-aanbod in beide regio's ;
- de aantrekkelijkheid van het lerarenambt, vooral voor de technische vakken, en het aantrekken van technische vakkennis uit het bedrijfsleven ;
- de uitrusting voor technisch- en beroepsoponderwijs ;
- de aantrekkingskracht van technisch- en beroepsoponderwijs.

Langs onderwijszijde wordt de nadruk gelegd op de recrutering van technische leraars, de aansluiting van de leerkracht op bedrijfstechnologische ontwikkeling, het stimuleren van leerkrachtenstages in bedrijven en de regelgeving met betrekking tot gemengde loopbaanmogelijkheden.

Eerstdaags zal ik over de verhouding onderwijs-bedrijfsleven contact hebben met het Vlaams Economisch Verbond.

Vraag nr. 58 van 7 mei 1992 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Administratie — Slordig omspringen met vertrouwelijke informatie over burgers

Kunstlaan 43, vlakbij het kruispunt met de Belliardstraat, herbergde tot voor kort de kantoren van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap — Onderwijs. Voor de deur en op de stoep stonden stapels kartonnen dozen en losse papieren. Wie nader toekkeek, ontdekte daar duizenden vertrouwelijke dossiers van Vlamingen die in de jaren '80 een studietoelage aanvroegen. Bij al deze ingevulde formulieren staken door plaatselijke gemeentediensten eensluitend verklaarde fotocopie van aanslagbiljetten van de aanvragers en soms nog andere documenten met aanvullende inlichtingen.

Het is niet de eerste keer dat de administratie betrapt wordt op het slordig omspringen met vertrouwelijke informatie van de burgers.

Kan de Minister mij mededelen wie er verantwoordelijk is voor deze slordigheid ?

Welke maatregelen neemt de Minister opdat de burger op een waterdichte discretie kan rekenen vanwege de ambtenaren ?

Antwoord

Op 7 juli 1991 vond de verhuizing van de dienst Studietoelagen uit de Kunstlaan 43 naar de Koningsstraat 138 plaats. Niet alle archieven werden toen verhuisd.

Op 5 mei 1992 vond de verhuis van de laatste op de Kunstlaan 43 gevestigde diensten plaats (Afstandsonderwijs en Huisvesting).

De achtergebleven documenten van de dienst Studietoelagen zouden bij deze operatie eveneens vernietigd worden. Deze opdracht was nog niet gekend op het moment dat de verhuisfirma via de vigerende procedures werd aangeduid.

Wegens het confidentiële karakter van de documenten werd aan de verhuisfirma de opdracht gegeven om deze documenten via een gesloten container te verwijderen. De firma kon deze container niet onmiddellijk leveren en deed een beroep op onderaanneming. Een misverstand tussen beide firma's is er de oorzaak van geweest dat de documenten op straat stonden vooraleer de container ter plaatse was. Dit werd door de controlerende ambtenaar nog in de loop van de voormiddag gesignaleerd zodat de nodige initiatieven konden genomen worden om de documenten zo vlug mogelijk te verwijderen.

De administratie heeft een proces-verbaal van vaststelling opgemaakt ten laste van de firma.

Ik heb aan de diensten de opdracht gegeven om bij verhuis van documenten enerzijds deze documenten zorgvuldig te verpakken en anderzijds de controle, ook bij uitbesteding van de opdracht, te versterken.

**Vraag nr. 59
van 8 mei 1992
van de heer R. BOSMAN**

***Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen —
Franstalige affiches en brochures***

Het Leopold Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen verzond ter promotie van een wetenschappelijke cursus, die het instituut van 15 juni tot 3 juli eerstkomend organiseert in Antwerpen, eentalig Franse affiches en brochures aan Vlaamse gezondheidsinstellingen en aan individuele Vlaamse geneesheren.

1. Is deze praktijk in overeenstemming met de taalwet ?
2. Moet het Tropisch Instituut er niet op gewezen worden dat de elementaire regels van beleefdheid vereisen dat men een mogelijke klant werft in zijn eigen taal, zelfs bij het organiseren van anderstalige cursussen ?
3. Wordt het Tropisch Instituut gesubsidieerd ? Zo ja, voor welk bedrag en voor welke activiteiten ?
4. Bestaat de mogelijkheid om deze subsidiëring afhankelijk te maken van het respect voor de taalkundige en culturele integriteit van Vlaamse artsen ?

Antwoord

1. Algemeen kan gesteld worden dat het Instituut voor Tropische Geneeskunde voor het taalgebruik de regeling toepast die vastgesteld is voor de universiteiten (artikel 61 van het decreet van 12 juni 1991). De onderwijs- en bestuurstaal is bijgevolg het Nederlands. Voor post-academische vorming en opleidingsprogramma's specifiek opgesteld ten behoeve van buitenlandse studenten, kan dit onderwijs ook in een andere taal worden gegeven.
2. Het instituut kondigt al zijn vaste cursussen, ook deze gegeven in een andere taal, in het Nederlands aan. Daarnaast richt het instituut sporadisch ook korte, hooggespecialiseerde cursussen in, gericht

aan een internationaal publiek. De cursussen worden aangekondigd in de taal waarin de cursus wordt gegeven.

Ik heb de directie van het instituut gevraagd er in de toekomst over te waken de naam van het instituut steeds in het Nederlands te vermelden en voor Vlaamse instellingen en Vlaamse geneesheren een begeleidende brief in het Nederlands toe te voegen als de aankondiging in een andere taal is.

3. Het instituut wordt gesubsidieerd op basis van artikel 169 van het decreet van 12 juni 1992 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap. In de ontwerp-begroting die aan de Vlaamse Raad werd voorgelegd wordt voor 1992 een bedrag van 263,6 miljoen frank opgenomen. De toelage is bestemd voor onderwijs, wetenschappelijk onderzoek en dienstbetoon.
4. Volgens artikel 169 bepaalt de Vlaamse Executieve de voorwaarden voor de jaarlijkse bijdragen in de financiering van het instituut.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

**Vraag nr. 31
van 5 mei 1992
van de heer W. VERREYCKEN**

Luchthaven Deurne — Leiding

In opvolging van de voormalige luchthavencommandant in Deurne werd een nieuwe verantwoordelijke aangesteld. Deze aanstelling is niet zo duidelijk als zij lijkt.

Dit wordt onderstreept door een nota aan de Minister waarin onomwonden wordt gesteld dat bevoegdheden en verantwoordelijkheden verbonden aan de taak van commandant, volledig worden toegeschreven aan de waarnemend commandant. De administratie zendt ook alle correspondentie aan de waarnemend commandant en niet aan de commandant, wat in dezelfde nota wordt bevestigd. De bewuste nota kwam ook terecht bij de luchthavendiensten.

De ontstane verwarring leidt er nu toe dat geen van beide betrokkenen nog opdaagt in Deurne, waardoor de luchthaven moet worden geleid door de hoogste in rang van de onderluchthavenmeesters.

1. Kan de nota het gezag van de aangestelde commandant ontkennen ?
2. Wie van beide heren kreeg van de Minister de opdracht tot het leiden van de luchthaven ?
3. Kan een diensthoofd van de administratie — eigenmachtig — beslissen wie moet worden beschouwd als luchthavencommandant of gaat deze instructie uit van het kabinet van de Minister ?

Om mijn gegevens te vervolledigen en aansluitend bij herhaalde beloftes van de Minister tijdens de vorige zittingsperiode over de optimalisering van de luchthaven van Deurne, vernam ik tegelijkertijd graag in hoeverre de noodzakelijke en aangekondigde werken reeds werden aanbesteed.

Antwoord

Bij ministerieel besluit van 30 december 1991 werd door de toenmalige federale Minister van Verkeerswezen een persoon benoemd in de graad van **luchthavencommandant**. De betrokkene werd door de Regie der Luchtwezen, bij overplaatsingsbevel van 13 januari 1992, met ingang van 1 februari 1992 overgeplaatst naar de luchthaven Antwerpen/Deurne.

De nominatieve overdracht van het personeel van de Regie der Luchtwezen naar de gewesten is momenteel nog niet geregeld. Een ontwerp van koninklijk besluit wordt voorbereid door de bevoegde federale overheid.

Tot regeling van de administratieve voogdij voor de periode vanaf 1 januari 1992 tot datum van de wettelijke overdracht van het bedoelde personeel, werd in december 1991 met de Regie der Luchtwezen een protocolakkoord afgesloten. Hierdoor ressorteerden de personeelsleden zoals opgenomen in een dienstnota van RLW onder de administratieve voogdij van de Vlaamse Gemeenschap vanaf 1 januari 1992. De persoon die bij ministerieel besluit van 30 december 1991 benoemd werd tot **luchthavencommandant** was niet vervat in de vermelde lijst.

Om deze reden werd het niet opportuun geacht de leiding van een Vlaamse luchthaven te laten uitvoeren door een personeelslid dat onder federale voogdij staat. De betrokken persoon werd daarom, in afwachting van de definitieve regeling inzake de overdracht van het personeel van de RLW naar het Vlaamse Gewest, ondergebracht in de dienst Geregeld Vervoer en Regionale Luchthavens van het departement Leefmilieu en Infrastructuur. Zodoende werd de inspecteur die sinds december 1990 het ambt van luchthavencommandant waarnam, in deze functie als waarnemend luchthavencommandant bevestigd.

Ten slotte moet nog opgemerkt worden dat de afwezigheid van de bovenvermelde inspecteur enkel en alleen te wijten is aan gezondheidsproblemen en hospitalisatie van de betrokkene.

2. Als antwoord op de vraag over het investeringsprogramma voor de luchthaven Antwerpen wordt hieronder een overzicht gegeven van de werken vastgelegd op de begroting 1991 enerzijds en opgenomen in het ontwerp van programma 1992 anderzijds :

a. Programma 1991 :

- uitbreiding technisch centrum (aanvang zeer binnenkort) (20 MF) ;
- diverse onderhouds-, renovatie- en aanpassingswerken (10,7 MF) ;

b. Programma 1992 :

- aanpassing check-in-ruimte en passagiersgebouw aan nieuwe veiligheidsvoorschriften (15 MF) ;
- aanpassing elektrische noodgroep (no-break) (10 MF) ;
- inrichting en afwerking uitbreiding technisch centrum (1,5 MF) ;
- doortrekking elektriciteitsvoorziening naar loodszone (1,4 MF) ;
- diverse onderhouds-, renovatie- en aanpassingswerken (5 MF).

Vraag nr. 32 van 7 mei 1992

van de heer H. SUYKERBUYK

Staatshervorming — Gerechtelijke slagkracht van gefederaliseerde diensten

Een koninklijk besluit van 18 september 1991, waarbij het koninklijk besluit van 1 december 1975 in verband met de politie op het wegverkeer wordt gewijzigd, geeft aan de maatschappijen voor gemeenschappelijk vervoer bepaalde bevoegdheden om te verbaliseren als het gaat om voertuigen die trams en bussen hinderen doordat ze de aangewezen plaatsen van de trams en bussen innemen of hun doorgang belemmeren.

Dit koninklijk besluit illustreert zeer goed dat de federalisering van onze instellingen zich uitsluitend tot het domein van de uitvoerende en wetgevende macht beperkt. Het allereerste begin, namelijk het opstellen van rechtsgeldige processen-verbaal, dienstig om een gerechtelijk onderzoek aan te vatten en nadien eventueel te vervolgen, is blijkbaar alleen door samenwerking met de bevoegde federale Minister te regelen.

Dit is op zich veelzeggend. Nochtans is het de vraag of men, op grond van artikel 10 van de bijzondere wet — waar over de impliciete bevoegdheden wordt gehandeld —, deze problematiek niet zelfstandig kan behandelen binnen de Vlaamse Gemeenschap.

Neemt de Minister initiatieven op dit terrein en zo ja, welke ? De draagwijdte van het probleem is niet gering. De opsporingsbevoegdheden van veel ambtenaren in buitendiensten (Waters en Bossen bijvoorbeeld) moeten mijns inziens uitsluitend via een decreet geregeld kunnen worden.

Antwoord

Het lid geeft het probleem concreet weer. Toch wil ik erop wijzen dat het Arbitragehof de impliciete bevoegdheden van de deelgebieden in hoge mate beperkt. Op grond van een interpretatie van artikel 19 paragraaf 1 eerste lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 over de zogenaamde gereserveerde materies blijft de federale wetgever immers bevoegd om de vorm van de vervolging te regelen. De huidige formulering van artikel 11 van de bijzondere wet sluit ook heel wat mogelijkheden uit voor de Gemeenschappen en Gewesten : het geheel van Boek 1 van het Strafwetboek blijft federale bevoegdheid (strafbare poging,

herhaling, samenloop, deelneming, rechtvaardigings- en verschoningsomloop, verzachtende omstandigheden, . . .).

Het zou nochtans nuttig zijn dat de deelgebieden, bijvoorbeeld in de door het lid gegeven voorbeeld en ook met het oog op het beteugelen van milieumisdrijven, eigen regels kunnen uitvaardigen zowel wat de vorm van de vervolging betreft (bijvoorbeeld de regeling van de bewijswaarde van processen-verbaal, huiszoeking, hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie toekennen aan sommige milieu-ambtenaren van de Executieve), als wat de algemene principes van het strafrecht betreft (bijvoorbeeld betaling van geldboete ten laste van andere (rechts-)personen dan die welke werden veroordeeld, medeplichtigheid, verbeurdverklaring als straf, . . .).

De oplossing voor het gestelde probleem is een opheffing van artikel 19 paragraaf 1 eerste lid BWHI en een nieuwe, ruimere formulering van de strafrechtelijke en strafprocesrechtelijke bevoegdheden van de Gemeenschappen en Gewesten in artikel 11 BWHI.

Dit is overigens het gezamenlijke standpunt van de Vlaamse Regering op de dialoog van Gemeenschap tot Gemeenschap, zoals dit blijkt uit de nota's die door de VU, SP en CVP zijn neergelegd in de dialoogwerkgroep Andere bevoegdheden.

Uiteraard zal ik als Gemeenschapsminister van Staatshervorming mijn verantwoordelijkheid opnemen om dit probleem een oplossing te geven.

Vraag nr. 34
van 7 mei 1992
van de heer H. SUYKERBUYK

Recreatievaart in Nederland — Geldigheid certificaat Belgische Watersportverenigingen

Is de Minister ervan op de hoogte dan in Nederland het zogenaamde vaarbewijs voor de recreatievaart verplicht is voor een groot aantal jachten en motorboten ?

Heel wat Vlamingen doen de Nederlandse wateren aan. In ons land bestaat een certificaat dat aan elk lid van een erkende watersportvereniging wordt uitgereikt. Dit zou niet volstaan omdat Nederland zelf bepaalt welke buitenlandse brevetten met het Nederlandse vaarbewijs worden gelijkgesteld.

Dit brengt heel wat Vlamingen die in Nederland aan recreatievaart doen in moeilijkheden, zo is me gezegd.

Hoe lost de Minister dit probleem op ?

Neemt de Minister een initiatief om het Belgisch certificaat met het Nederlandse vaarbewijs gelijk te stellen ? Welk ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op een aangelegenheid die onder de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden valt.

Vraag nr. 40
van 15 mei 1992
van de heer M. DIDDEN

Vlaams administratief centrum in Limburg — Bouwaanvragen

De Vlaamse Executieve vatte zowel in de huidige als in de vorige zittingsperiode het plan op om in de provincie Limburg een Vlaams administratief centrum te bouwen. Deze beslissing dateert blijkbaar van juli 1990. Er zijn verschillende kandidaten die een bouwvergunningsaanvraag hebben ingediend.

Mag ik de stand van zaken vernemen met betrekking tot dit Vlaams administratief centrum in de provincie Limburg ?

Welke kandidaten dienen zich momenteel aan ? Ik zou ook graag vernemen of de ingediende bouwaanvragen en kandidaturen momenteel nog steeds geldig zijn.

Waarom werd tot op heden nog geen goedkeuring gegeven aan de kandidaturen uit het verleden die ten laatste op 30 april 1991 geldig ingezonden moesten zijn ? In dit verband werd er ook een advies uitgebracht door het college van secretarissen-generaals. Mag ik vragen welk advies deze groep hoge ambtenaren uitbracht ?

Antwoord

Vooraleer op de gestelde vragen te antwoorden, wens ik het lid bondig te informeren over de gevolgde procedure.

In haar vergadering van 31 juli 1990 besloot de Vlaamse Executieve niet — zoals het lid het stelt — over te gaan tot het zelf bouwen van een Vlaams administratief centrum, maar verzocht zij aan de bevoegde Gemeenschapsminister door middel van een algemene oproep in de media op zoek te gaan naar een bestaand gebouw of project, dat zo nauwkeurig mogelijk beantwoordde aan de behoeften van de Vlaamse Gemeenschap. Met de eigenaar van het uitgekozen project zou vervolgens een huurovereenkomst met aankoopoptie, gespreid over negen jaar worden afgesloten.

Een evaluatiewerkgroep, samengesteld uit de verantwoordelijke kabinetten en diensten van de Vlaamse Gemeenschap, verklaarde op 30 november 1990 19 aanbiedingen ontvankelijk. Na een reeks vergaderingen werden ten slotte op 2 augustus 1991 de volgende 5 uitgebreid geëvalueerde projecten aan de Vlaamse Executieve ter beraadslaging voorgesteld :

- project aan de Herckenrodesingel-Kuringersteenweg, ingediend door Immo Ceusters ;
- project aan de Herckenrodesingel, ingediend door Kumpen ;
- project aan de K. Astridlaan-Massystraat, ingediend door Lambda ;
- project aan de Luikersteenweg-Gouverneur Roppesingel, ingediend door Laegveld ;
- project aan de Vandeveldesingel-Spoorwegstraat, ingediend door Cavens.

De Vlaamse Executieve besloot echter, vooraleer een definitieve keuze te maken uit deze projecten, bijkomend advies in te winnen van het college van secretarissen-generaal. Dit advies werd tot op heden nog niet uitgebracht.

Het spreekt vanzelf, dat de ingediende kandidaturen nog steeds geldig zijn, en van zodra dit noodzakelijke advies van het college in mijn bezit zal zijn, het dossier terug ter beraadslaging overhandigd zal worden aan de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 41
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Daarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden: niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerde antwoord op deze vraag zal worden verstrekt door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

L. DETIEGE

**GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING EN SOCIALE
AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 12
van 27 april 1992
van de heer L. BARBE

Putwater — Kwaliteit en controle

Enkele honderdduizenden Vlamingen zijn niet aangesloten op een openbaar waterdistributienet en zijn dus aangewezen op water uit een privé-put. De gezondheidsinspectie controleert, eventueel in samenwerking met het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, de kwaliteit van dit putwater, maar enkel op aanvraag van de gebruiker. Het blijkt dat dit water in de meeste gevallen ondrinkbaar is. Een niet gering deel van de Vlaamse bevolking beschikt op het einde van de 20e eeuw dus niet over drinkbaar water (tenzij men veronderstelt dat de betrokkenen dagelijks flessewater zouden gebruiken, wat niet het geval lijkt te zijn).

1. Hoeveel personen in Vlaanderen zijn er niet aangesloten op een openbaar waterdistributienet en zijn dus aangewezen op water uit een privé-put?
2. Welke normen worden gebruikt om de kwaliteit van water uit privé-putten te beoordelen?
3. Hoeveel analyses van privé-putwater werden er het laatste jaar uitgevoerd? Hoeveel daarvan werden als ondrinkbaar bestempeld? Wat waren de belangrijkste probleemparameters? (Graag gegevens per provincie).
4. Waarom worden er enkel analyses op aanvraag van particulieren gedaan in plaats van een systematisch onderzoek van de kwaliteit van alle privé-putwaters in Vlaanderen op te zetten?

Antwoord

1. Het aantal personen dat in Vlaanderen niet op een openbaar waterdistributienet is aangesloten en dus voor zijn watervoorziening is aangewezen op een eigen waterput is ons niet gekend. Uit de laatste volkstelling door het Nationaal Instituut voor de Statistiek, waarvan de gegevens reeds beschikbaar zijn, kon deze informatie niet worden gewonnen.

Volgens een raming door de Vlaamse Milieumatschappij, uitgevoerd op basis van de waterheffingen, zouden 46.000 gezinnen zich bevoorraden met „kleine waterwinningen zonder aansluiting”. Maar vermoedelijk kan mijn collega De Batselier hierover meer nauwkeurige informatie verstrekken.

2. De kwaliteit van het water uit privé-putten wordt beoordeeld op basis van de normen die in het besluit van de Vlaamse Executieve, van 15 maart 1989, houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater, zijn gesteld.

Bij een eventuele overschrijding van deze normen,

die niet noodzakelijk de ondrinkbaarheid van het water inhoudt, zal de gezondheidsinspecteur de informatie verschaffen die vereist is om de gezondheid van de verbruikers veilig te stellen.

3. Tijdens het voorbije jaar werden door de gezondheidsinspectie 936 waterputten voor analyse bemonsterd. Zoals het lid wellicht weet gaat het hier uitsluitend om putten van gezinnen die niet kunnen aansluiten op het leidingwaternet. De putwaters werden onderzocht op het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie (IHE). Uit hun rapport blijkt dat slechts 10 procent van deze putwaters aan alle normen van het bovenvermeld besluit voldoen.

32 procent van de overschrijdingen waren van bacteriologische aard. Bij de overschrijding van chemische aard valt de invloed van de vermessing het meest op : 21 procent overschrijdt de nitraatnorm, 9,6 procent die voor nitriet en 6,6 procent die voor ammoniak.

Dit beeld wordt in de 5 provincies vastgesteld maar is in Oost- en West-Vlaanderen sterker en in Brabant minder uitgesproken.

In Limburg werden verhoudingsgewijs de normen voor zware metalen meer overschreden maar het specifiek opsporen van deze overschrijdingen in probleemgebieden laat geen extrapolaties toe voor het geheel van de provincie.

De situatie in Antwerpen kan bezwaarlijk beoordeeld worden aan de hand van de resultaten die door het IHE werden gevonden, dit door het opvallend klein aantal staalnames, namelijk slechts 17.

Uit de analyses uitgevoerd door het Provinciaal Instituut voor Hygiëne blijkt evenwel dat tijdens de jaren 1988-1989 66 procent van de waters drinkbaar zijn. De kwaliteit van de putwaters verbeterde er met de jaren, dit door diepere boringen die oordeelkundiger waren uitgevoerd, 19 procent der waters vertoonde er een overschrijding door nitraat, 6 procent door andere chemicalia (bijvoorbeeld nitriet of lood) en 6 procent waren bacterieel besmet.

4. Met een duizendtal analyses van putwaters zijn zowel de diensten die met de bemonstering zijn belast, als het laboratorium dat de analyses uitvoert, aan een saturatiepunt gekomen. Een toename tot het veertigvoudige, zoals het lid voorstelt, zou een aanzienlijke uitbreiding inhouden, zowel van de personeelsformatie als van de infrastructuur en lijkt me vandaag niet realistisch.

Vraag nr. 13
van 27 april 1992
van de heer L. BARBE

Leidingwater — Kwaliteit en controle

Regelmatig verschijnen in de pers berichten over de kwaliteit van het leidingwater. Vooral over de problematiek van nitraten en pesticiden is al heel wat te doen geweest. Voor de kwaliteit van het leidingwater geldt het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989. In het Statusrapport 1990 wordt erop gewezen

dat voor bepaalde gemeenten systematisch te weinig analyses gebeuren zodat geen betrouwbaar beeld kan worden gemaakt van de kwaliteit van het leidingwater.

1. Welke parameters moeten de drinkwatermaatschappijen controleren, met welke frequentie ?
2. Hoeveel procent van de analyses van de maatschappijen wordt als ondrinkbaar bestemd ? (Graag gegevens per maatschappij voor het laatste jaar).
3. Is er een evolutie merkbaar inzake de concentratie nitraat ? In welke mate ? In welke gemeenten doen zich problemen voor ?
4. Is er een evolutie merkbaar inzake de concentratie pesticiden ? In welke mate ? Om welke pesticiden gaat het ? In welke gemeenten doen zich problemen voor ?
5. In welke mate worden de controles van de drinkwatermaatschappijen door de diensten van de Minister gecontroleerd ? Wat zijn daarvan de belangrijkste resultaten ?

Antwoord

1. De parameters die de drinkwatermaatschappijen moeten controleren zijn bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater. Deze parameters staan vermeld in bijlage 1 van dit besluit terwijl bijlage II de frequentie van deze analyses bepaalt.
- 2 tot 5. De resultaten van de kwaliteitscontroles worden aan de Gemeenschapsminister bevoegd voor de waterproductie en -voorziening ter beschikking gesteld (artikel 9 punt 1 van bovenvermeld Executievebesluit). Mijn collega zal het lid dan ook op deze vragen kunnen antwoorden.

Vraag nr. 14
van 27 april 1992
van de heer L. BARBE

Normen voor leidingwater — Afwijkingen

Volgens de Europese richtlijn 80/778 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989 kunnen drinkwatermaatschappijen maar in twee gevallen van de drinkwaternormen afwijken. De laatste jaren hebben verschillende drinkwatermaatschappijen afwijkingen op de wettelijke normen aangevraagd en verkregen.

1. Welke drinkwatermaatschappijen hebben een afwijking van de normen voor drinkwater gekregen ?
2. Om welke normen ging het ? Met hoeveel mag men die overschrijden ? Voor hoelang geldt de afwijking ? Wat waren de redenen om de afwijking toe te staan ? (Graag gegevens per drinkwatermaatschappij).
3. Welke drinkwatermaatschappijen hebben een aanvraag ingediend om een afwijking van welke norm te krijgen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting.

Antwoord

Overeenkomstig artikel 5 paragraaf 1 en artikel 6 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 15 maart 1989, houdende vaststelling van een technische reglementering inzake drinkwater wordt de administratie Gezondheidszorg advies gevraagd voor een afwijking van de normen bepaald in bovenvermeld besluit.

Het betrof aanvragen voor een blijvende afwijking voor de norm voor kalium, door de PIDPA en de VMW, een tijdelijke afwijking voor fluoride door de AWW, een blijvende afwijking voor fluoride door het Stedelijk Waterbedrijf van Diest en een tijdelijke afwijking voor de pesticiden atrazine en simazine door de AWW en de Stedelijke Waterdienst Ieper.

De aanvragen tot afwijking van de normen van dit Executievebesluit worden behandeld door de Gemeenschapsminister bevoegd voor het leefmilieu. De verschillende elementen van deze aanvragen en het gevolg dat hij hieraan gaf, kan hij het lid meedelen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 20
van 29 april 1992
van mevrouw M. VOGELS

Begeleid Wonen voor gehandicapten — Projecten bedreigd door toepassing werkloosheidsreglementering

De evolutie in de gehandicaptenzorg gaat sinds geruime tijd in de richting van de meest beperkte opvang. Diensten Begeleid Wonen van personen met een mentale handicap werden sinds 1 april 1991 erkend. In de wetgeving (besluit van 4 april 1990 van de Vlaamse Executieve) werd geen aandacht geschonken aan de financiële en psyche-sociale gevolgen die zich kunnen voordoen bij het werkloos worden van een persoon die in een gemeenschapshuis woont of die een woning deelt met een ander persoon. Diensten Begeleid Wonen ervaren dat het moeilijker is voor een persoon met een handicap om een huurwoning te vinden die voor hem/haar woonbaar en betaalbaar is. Verhuurders kijken er tegen op om hun woning aan een gehandicapte te verhuren. Bovendien zijn die gehandicapten die in aanmerking komen om onder beperkte begeleiding alleen te wonen, meestal financieel zwak. Noodgedwongen adviseren de diensten Begeleid Wonen dan aan de personen in begeleiding hun intrek te zoeken in een gemeenschapshuis. Het gebruik van leefruimten en de huishouding in zo'n gemeenschapshuis kan vergeleken

worden met dat van studenten die een woning delen. Voor deze laatsten heeft de wetgeving bepaald dat zij als alleenstaanden worden beschouwd. Voor mentaal gehandicapten in dezelfde situatie is dit blijkbaar niet het geval.

Zo kende de gewestelijke werkloosheidsinspecteur van Antwerpen het statuut van samenwonende (koninklijk besluit van 8 augustus 1986, artikel 4 lid 1, 2) toe aan een persoon met een licht mentale handicap, die een woning deelt met een andere persoon met eveneens een licht mentale handicap. Nochtans kan de ene persoon met een mentale handicap niet als gezinshoofd fungeren ten opzichte van de andere, omdat zij geen enkele verantwoordelijkheid voor mekaar kunnen dragen en zij evenmin een gezin vormen.

De hierboven beschreven beslissing van de gewestelijke werkloosheidsinspecteur is geen alleenstaand geval en bedreigt alle projecten Begeleid Wonen in hun werken.

De werkloosheidsreglementering en de onduidelijke toepassing bedreigt de goede werking van de projecten Begeleid Wonen. Welke maatregelen neemt de Minister om die goede werking van de projecten Begeleid Wonen te verzekeren ?

Antwoord

Ik was reeds op de hoogte gesteld van het probleem. Gezien de gehandicapten die verblijven in gemeenschapshuizen geen relationele of familiale banden hebben, kan de ene persoon financieel niet instaan voor de andere. Ze kunnen dan ook moeilijk als samenwonenden beschouwd worden.

Om dit probleem op te lossen heb ik op 27 april 1992 een brief verstuurd aan collega mevrouw Leona Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, met het verzoek dringend een oplossing te zoeken.

De verdere afhandeling van het probleem ressorteert dus onder de bevoegdheid van collega Detiège, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling en Sociale Zaken.

Vraag nr. 23
van 4 mei 1992
van mevrouw S. CREYF

Nederlandstalige Provinciale Geneeskundige Commissie van Brabant — Aanduiding secretaris

De Provinciale Geneeskundige Commissies (PGC) zijn instanties met een typische regionale bevoegdheid, zodat het logisch lijkt dat hun taken overgedragen worden aan de Gemeenschappen, niettegenstaande het verzet hiertegen van de administratie op het unitaire Ministerie van Volksgezondheid.

Bij ministerieel besluit van 25 oktober 1991 werd door de gewezen Minister Busquin, op voorstel van een Franstalige geneesheer-ambtenaar, een geneesheer benoemd tot secretaris van de Nederlandstalige PGC van

Brabant. Deze geneesheer is geen **gezondheidsinspecteur**, niettegenstaande artikel 36 paragraaf 2 punt 9 van het koninklijk besluit nummer 78 van 10 november 1967 woordelijk bepaalt : “de gezondheidsinspecteur is de secretaris van de Commissie”. Dit is ook logisch, gezien die het best op de hoogte is van de specifieke problemen in zijn ambtsgebied.

De gezondheidsinspecties zijn geregionaliseerd. Men vertikt het nu voor de nationaal gehouden PGC's een beroep te doen op de gezondheidsinspecteurs van de Gemeenschappen. Dus niet gezondheidsinspecteurs van het ambtsgebied (zoals wettelijk bedoeld) maar geneesheren die nog tot de nationale administratie behoren, worden aangesteld als secretaris van de commissies.

Mag ik vernemen of de Minister bereid is de benoeming van de gezondheidsinspecteurs van de Vlaamse provincies tot secretarissen van de PGC's te eisen ?

Antwoord

Bij de bijzondere wet van 8 augustus 1980 op de hervorming der instellingen werd bepaald dat de uitoefening van de geneeskunde onder de bevoegdheid blijft van de nationale overheid. De Provinciale Geneeskundige Commissies (PGC) vallen dus eveneens onder deze bevoegdheid.

Mij werd meegedeeld dat dr. Valckenaers, die bij ministerieel besluit van 25 oktober 1991 als secretaris van de Nederlandstalige PGC van Brabant is benoemd, wel degelijk is aangeduid als gezondheidsinspecteur van Vlaams-Brabant maar, als stagedoend ambtenaar, voor sommige bevoegdheden nog handelt onder het gezag van zijn voorganger dr. Marechal.

Hoe dan ook, het gaat hier om een bevoegdheid van de nationale overheid waarin ik bij de huidige stand van de staatshervorming niet kan interfereren.

Vraag nr. 27
van 18 mei 1992
van de heer L. BARBE

Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier

Vanuit het perspectief van de duurzame economie die uitdrukkelijk als richtsnoer is vermeld in de regeringsverklaring kan het gebruik van papier in een meer milieuvriendelijke richting bijgestuurd worden. Waarom schrijft de Minister niet voor dat zijn departement geleidelijk overschakelt op gerecycleerd papier ? Zo kan men, zonder zijn diensten of de toeleverende sector geweld aan te doen, bereiken dat binnen een tijdspanne van 10 jaar 95 procent van het totaal gebruik aan papier zal bestaan uit gerecycleerd papier. De resterende 5 procent kan aangewend worden voor die veelkleurendruk waaraan extreem hoge eisen gesteld zouden worden. Ook voor dit restprocent kan milieuvriendelijker papier gebruikt worden : niet-chloorgebleekt papier. De aanwezigheid van chloor is ongewenst in onze waterbiotopen en geeft bij de verbranding aanleiding tot het ontstaan van de gevreesde dioxines.

1. Hoeveel papier wordt momenteel door de diensten van de Minister gebruikt en met welke toepassing ?
2. Wat is daarvan het aandeel van gerecycleerd papier ?
3. Wat is het aandeel van niet-chloorgebleekt papier ?
4. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om het aandeel van deze laatste twee soorten papier op te drijven en tot welk percentage van het totale gebruik ?
5. Welke maatregelen heeft de Minister genomen om de selectieve ophaling van papier door zijn diensten te bevorderen ?
6. Vanaf welke datum zijn de specificaties voor papier in de bestekken van zijn diensten zo aangepast dat het gebruik van gerecycleerd papier of niet-chloorgebleekt papier opgenomen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Gemeenschapsministers.

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op deze vraag zal verstrekt worden door de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 69
van 24 maart 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Ruisbroek — Spoorwegbrug

De Vlaamse Regering zou dit jaar meer dan 200 miljoen reserveren voor het financieren van een nieuwe spoorwegbrug over het zeekanaal in Ruisbroek. Zo werd eind vorig jaar beslist.

Hiermee zou eindelijk een einde komen aan een dertien jaar oude situatie waarbij de oude brug “tijdelijk” werd weggenomen om renovatiewerken aan het zeekanaal mogelijk te maken.

Niet onbelangrijk hierbij is het financiële aspect. De spoorwegen zegden toe de werken gedeeltelijk te financieren. De Vlaamse Executieve zou in de begroting 1992 maximale fondsen inschrijven opdat de werken grotendeels nog in de loop van dit jaar zouden kunnen worden uitgevoerd.

Graag vernam ik van de Minister :

1. of de spoorwegen reeds een bepaald bedrag hebben toegezegd en zo ja, hoeveel ;
2. welk bedrag in de begroting van de Vlaamse Regering werd ingeschreven voor de uitvoering van deze werken ;
3. welke uitvoeringstermijn vastgesteld is voor de geplande werken.

Antwoord

1. Een toezegging van de NMBS voor een financiële ondersteuning van de werken voor de nieuwe **spoorwegbrug** is mij niet bekend. Er kan verwezen worden naar de overeenkomst die destijds (voor de afbraak van de oude spoorwegbrug) werd opge maakt tussen de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel, de NMBS en het Ministerie van Verkeerswezen. Daarin is bepaald dat de elektrificatie van het spoor ten laste valt van het Ministerie van Verkeerswezen. Het betreft hier echter een zeer beperkt gedeelte van de werken aan de brug. Het grootste deel van de uitgave is nu dus ten laste van het Vlaamse Gewest, tenzij de NMBS nog een ander standpunt zou innemen.
2. In de begroting 1992 kan uiteindelijk geen krediet voor de spoorwegbrug in Ruisbroek opgenomen worden. Binnen het beperkte beschikbare kredietpakket op artikel 73.03 was dit niet mogelijk gezien de prioriteit die aan de kanaalwerken in Hingene gegeven moet worden en de noodzaak om een aantal verouderde kunstwerken te vervangen. Aangezien een kredietverhoging op het artikel om budgettaire redenen afgewezen moest worden, moet het werk naar 1993 worden verschoven. Op dat ogenblik zal opnieuw een kredietverhoging bepleit moeten worden. Dit belet niet dat inmiddels het aanbestedingsdossier voor de elektromechanische uitrusting werd herwerkt, zodat de aanbesteding hiervan nog dit jaar georganiseerd zal kunnen worden.
3. Voor de elektromechanische uitrusting is de uitvoeringstermijn vastgesteld op 330 kalenderdagen. Na voltooiing van deze werken zal de burgerlijke bouwkunde kunnen worden afgewerkt, waarvoor een termijn van 100 kalenderdagen is bepaald. In totaal moet dus op 430 dagen gerekend worden. Voor het in dienst stellen van het kunstwerk zullen vervolgens nog de spoorwerken en elektrificatie moeten worden uitgevoerd. Deze werken vallen buiten de verantwoordelijkheid van het Gewest.

Vraag nr. 72
van 27 maart 1992
van mevrouw L. MAXIMUS

Sluis van Hingene — Afwerking

Ik verneem dat de firma ABT die betrokken is bij de realisatie van de sluis van Hingene, in staat van faillissement zou zijn waardoor de afwerking van het lot elektriciteit, waarvoor nog amper twee maand nodig zou zijn, vermoedelijk in het gedrang komt.

Graag vernam ik van de Minister welke invloed **dit**

faillissement heeft op de afwerking van het lot elektriciteit, zowel wat de timing betreft als de financiële weerslag van het toevertrouwen van de afwerking aan een andere firma.

Antwoord

De elektromechanische uitrusting van de sluis in Hingene is na openbare aanbesteding toegewezen aan de Tijdelijke Vereniging NV ABT-NV ERG. Na het faillissement van de NV ERG is, zoals wettelijk bepaald, de voortzetting van de aanneming toevertrouwd aan de NV ABT. De NV ABT is op haar beurt op 25 februari 1992 failliet verklaard.

De administratie heeft aan de curator gevraagd welke zijn intenties zijn om de aanneming af te werken. De curator heeft hierop nog niet geantwoord.

Indien de curator ermee akkoord gaat om de aanneming af te werken of over te dragen aan een derde, heeft het faillissement van de NV ABT geen verdere gevolgen op financieel vlak, noch wat de uitvoeringstermijn betreft.

Indien de curator de aanneming niet voortzet of overdraagt zal de administratie één of meerdere nieuwe contracten afsluiten, eventueel met onder-aannemers van de NV ABT, om de resterende werken te beëindigen.

De uitvoeringstermijn van de nog resterende werken bedraagt circa 6 maand. De aandacht wordt er echter op gevestigd dat de aanleg van het kanaal en de toegangseul naar de Schelde nog in uitvoering zijn en dat deze werken pas omstreeks 1995 beëindigd zullen zijn. Op dat ogenblik zal de sluis effectief in dienst genomen kunnen worden. Concreet betekent dit dat het faillissement van de NV ABT geen invloed zal hebben op het in dienst nemen van de sluis.

Vraag nr. 84
van 21 april 1992
van de heer G. ANNEMANS

Westerschelde — Uitdieping

Er doen zich ernstige problemen voor in verband met de diepte van de Schelde. De Antwerpse Gemeenschap van de Haven stelt vast dat in 1970 nog 84 procent van de toen bestaande vloot voor bulk- en ertsschepen de Antwerpse haven kon aandoen en dat dit cijfer op dit ogenblik teruggevallen is tot 60 procent.

Klassieke argumenten tegen de uitdieping van de Westerschelde zijn de wijzigingen van het regime van de stroom en ook de risico's voor de veiligheid van de scheepvaart en van de oeverbewoners.

Is het correct dat deze argumenten weerlegd kunnen worden en dat er wetenschappelijke studies aan de Minister bekend zijn die het uitdiepen van de Westerschelde ook na de uitvoering van het 48/43-voetprogramma verantwoorden ?

Kan de Minister mededelen wat de stand is van de huidige onderhandelingen over de uitdieping van de Westerschelde ?

Antwoord

In 1984 werd door de Technische Scheldec commissie een rapport neergelegd waarin de verdieping van de Westerschelde tot het zogenaamde 48/43-voetprogramma technisch mogelijk wordt geacht, zonder wijzigingen van het regime van de stroom of risico's voor de veiligheid van de scheepvaart en van de oeverbewoners.

Wat een verdere verdieping van de Westerschelde na uitvoering van het 48/43-voetprogramma betreft werd door dezelfde Technische Scheldec commissie gesteld dat hierover eerst verder diepgaand technisch onderzoek nodig is.

De verdieping van de Westerschelde maakt deel uit van de onderhandelingen over de Watervedragingen. Tot nu toe bleven deze onderhandelingen grotendeels beperkt tot de problemen inzake de kwaliteit van het Maas- en Scheldewater. De ontwerp tekst, uitgewerkt door de Belgische en Nederlandse voorzitters van de onderhandelingsdelegaties, kan wat het Vlaamse Gewest betreft, dienen als basis voor verdere besprekingen met Nederland. Het Vlaamse Gewest dringt er wel op aan dat de verdieping van de Westerschelde bij de onderhandelingen nu ook spoedig aan bod komt.

Vraag nr. 157**van 28 april 1992****van de heer E. VAN VAERENBERGH****Rechttrekking en overwelving van de Zenne in Vilvoorde — Voltooiing**

De werken tot rechttrekking en overwelving van de Zenne in Vilvoorde slepen nu al 10 jaar aan. Daarenboven ligt het project helemaal stil sinds de gewestvorming van 1 januari 1989. Na de voltooiing van de eerste fase in 1981 en de tweede en derde fase in 1988 is er geen enkele vooruitgang meer geboekt.

De reeds gedane investeringen, voor circa 1 miljard frank, zijn op zich totaal nutteloos vermits zij enkel zin hebben als het totale project voltooid wordt.

De voltooiing van fase 4 en 5 vraagt nog een bijkomende investering van 350 miljoen waarvoor tot op heden nog geen krediet op het programma van het departement Leefmilieu en Infrastructuur werd uitgetrokken.

Kan de Minister mij mededelen :

1. hoever het staat met de voltooiing van de rechttrekking en de overwelving van de Zenne in het centrum van Vilvoorde ;
2. wanneer de begonnen werken, waar reeds 1 miljard frank gemeenschapsgelden in werden geïnvesteerd, voltooid zullen worden ;
3. of hij de nodige kredieten in het fysisch programma van het departement Leefmilieu en Infrastructuur ter beschikking zal stellen ?

Antwoord

1. De nodige opdrachten werden gegeven voor het

opmaken van de aanbestedingsbescheiden voor het nog resterende te overwelven gedeelte van de Zenne in Vilvoorde, zodat de werken in de tweede helft van 1992 kunnen worden aanbesteed. Het bestek zal in de de mogelijkheid voorzien van het afleveren van deelcontracten. Derhalve zal een optimale budgettaire spreiding mogelijk zijn.

2. De uitvoering van het project kan, bij aanbesteding in de tweede helft van 1992, starten in het voorjaar van 1993 zodat op technische basis de voltooiing van de werken mag worden verwacht in het najaar 1995. Uiteraard is deze timing volledig afhankelijk van de investeringsmiddelen die mij ter beschikking worden gesteld.
3. Voor 1992 wordt in de begroting een bedrag van 100 miljoen frank ingeschreven onder artikel 01.07.83 zodat een eerste fase van deze werken reeds kan aanvangen.

Bij de opmaak van de begroting 1993 zal onderzocht worden in hoeverre de werken geprogrammeerd kunnen worden. Ik ben van oordeel dat de afwerking van het project de nodige prioriteit moet genieten.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 25**van 21 april 1992****van de heer E. VAN VAERENBERGH****Jeugdbewegingen — Tententekort**

De katholieke jeugdraad is niet te spreken over de manier waarop de Vlaamse overheid het nijpende tententekort voor jeugdbewegingen aanpakt. Volgens deze VZW zullen er deze zomer 6.148 slaapplekken tekort zijn. Dat betekent dat 12.650 Vlaamse kinderen van geen vakantie kunnen genieten.

De Vlaamse overheid engageerde zich in 1975 om een uitleendienst voor tenten op te zetten.

De katholieke jeugdraad stelt vast dat de Vlaamse overheid de jongste tien jaar niets heeft gedaan om het probleem op te lossen.

Zelfs na het ter beschikking stellen van leger tenten door de Minister van Landsverdediging blijft er een tekort van 6.148 slaapplekken.

1. Welke maatregelen neemt de Minister om het tekort aan slaapplekken weg te werken ?
2. Kan het engagement van 1975 betreffende de uitleendienst niet worden uitgevoerd door de huidige Vlaamse Regering zodat dergelijke problemen zich niet meer voordoen in de toekomst ?

Antwoord

In de tweede helft van de veertiger jaren richtte de

Belgische Staat een uitleendienst van kampeermateriaal op ten dienste van het jeugdwerk en andere sociaal-culturele verenigingen. Deze uitleendienst functioneerde als unitaire overheidsdienst tot 1970. Toen werd de splitsing tussen de Gemeenschappen doorgevoerd en een autonome Vlaamse uitleendienst opgericht.

In 1975 werd het beheer van deze uitleendienst contractueel toegewezen aan de gemengde VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme. In deze VZW hebben naast de overheid (ambtenaren van het bestuur Jeugdwerk) ook vertegenwoordigers van de gebruikers (het landelijk jeugdwerk) zitting.

De aankoop van het tentenmaterieel valt buiten de voornoemde overeenkomst en blijft een integrale bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Stellen dat de Vlaamse overheid op dit vlak de jongste tien jaar niets gedaan heeft, is een onjuiste voorstelling. Tussen 1981 en 1991 heeft het bestuur Jeugdwerk voor deze uitleendienst een totale investering van kampeermaterieel van 98.390.577 frank gedaan, waardoor in die periode 1.845 nieuwe tentzeilen werden geleverd.

Niettegenstaande deze financiële inbreng van de Vlaamse Gemeenschap is het probleem van een acuut tekort aan materieel tijdens de meest drukke periode van het kampeerseizoen — namelijk van 15 juli tot 15 augustus — steeds aanwezig.

Hiervoor zijn een aantal redenen op te geven :

- a. Een groot aantal tenten zijn meer dan 15 jaar in gebruik en zijn totaal versleten. Dit brengt mee dat jaarlijks het aantal af te voeren tenten merkelijk stijgt, zodat de aankoop van nieuwe tenten nog uitsluitend dient om het bestand op peil te houden.
- b. Het aantal deelnemers aan kampen is in stijgende lijn. Dit heeft als resultaat dat, ondanks het feit dat het aantal aanvragen stabiel blijft, het pakket aan aangevraagd materieel per kamp toch stijgt.
- c. De huidige weigeringen van aanvragen situeren zich tussen 10 juli en 15 augustus, met als piekperiode 20 juli tot 10 augustus. Deze weigeringen zouden met de huidige voorraad tenten kunnen vermeden worden indien meer kampen zouden georganiseerd worden van 1 tot 10 juli en vanaf 15 augustus.

Deze spreiding van de kampeerperiode is door de jeugdgroepen moeilijk te realiseren. Hiervoor worden vele redenen opgegeven zoals : examenperiodes aan het hoger onderwijs, contractuele verplichtingen tegenover eigenaars van terreinen, vakantieperiodes in de bedrijven waar de ouders werkzaam zijn en andere.

Om aan voornoemd probleem een mogelijke oplossing te geven heeft de Vlaamse Executieve mijn voorstel aanvaard om in de ontwerpbegroting 1992 het krediet voor de aankoop van kampeermaterieel te verdubbe-

len, namelijk van 10 miljoen frank naar 20 miljoen frank.

Dit heeft als eerste resultaat dat voor de zomerperiode van 1992 100 tenten zullen aangekocht worden in plaats van 50 in 1991. Daarnaast heb ik na overleg met mijn collega van Landsverdediging verkregen dat het leger voor deze zomer '92 een contingent van 69 tenten ter beschikking stelt van de uitleendienst.

Ook het beherend orgaan, de VZW Algemene Dienst voor Jeugdtoerisme, heeft een financiële inspanning gedaan en zal voor deze zomer eveneens 30 tenten aankopen.

Dit alles brengt mee dat voor de zomer 1992 ongeveer 200 tenten meer ter beschikking zullen zijn en naast de reeds 897 toegezegde aanvragen van jeugdgroepen, er nog meerdere tientallen groepen zullen kunnen geholpen worden. Ook de betrokken jeugdbewegingen zelf doen een grote inspanning om een regeling uit te werken zodat aangesloten groepen die eigen tenten bezitten, deze zouden uitleenen aan andere groepen.

Ten slotte wens ik mij te verheugen over deze gunstige evolutie en het lid mede te delen dat het in mijn bedoeling ligt deze belangrijke financiële en logistieke inspanning in de komende jaren verder te zetten.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 26
van 24 april 1992
van de heer J. EEMAN

Fiscale maatregelen en monumentenzorg — Stand van zaken

De wet van 27 december 1984 bepaalt in artikel 9 paragraaf 2 dat de helft (maximum 250.000 frank) van het bedrag uitgegeven door de eigenaar voor werken uitgevoerd aan een beschermd monument, fiscaal aftrekbaar zijn onder bepaalde voorwaarden.

Een werkgroep onderzocht in het verleden de mogelijkheid tot het optrekken van bovenvermeld bedrag.

Graag vernam ik de stand van dit dossier.

Antwoord

De werkzaamheden van de bedoelde werkgroep moesten worden geschorst ingevolge de regeringswisseling.

De nodige initiatieven werden inmiddels genomen om de werkzaamheden van deze werkgroep terug te activeren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74,5)

L. VAN DEN BRANDE

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 12
van 24 april 1992
van de heer J. EEMAN

Streekmanagers — Stand van zaken

De vorige Executieve heeft beslist een aantal streekmanagers aan te duiden.

1. Hoeveel streekmanagers werden tot op heden aangeworven of aangeduid? Waar zijn ze tewerkgesteld?
2. Volgens welke procedure en op basis van welke criteria gebeurde dat?
3. Tot wanneer lopen de thans in uitvoering zijnde contracten?
4. Aan wie en vanaf welk bedrag moeten de streekmanagers toelating vragen om een opdracht te gunnen?
5. Zijn zij verplicht de wet op de overheidsopdrachten te volgen? Is er een controle van de Inspectie van Financiën, van het Rekenhof of van de Vlaamse Raad op deze opdrachten? Welke organen controleren in se deze streekmanagers?
6. Over welke budgetten beschikken de streekmanagers en welke bedragen werden reeds uitgegeven of vastgelegd?
7. Hoe wordt het rendement van de uitgaven van de streekmanagers geëvalueerd en welke sancties zijn vastgesteld voor onvoldoende rendement of onvoldoende resultaten?

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 163
van 6 mei 1992
van de heer W. CORTOIS

Zenne in Vilvoorde — Stand van de werkzaamheden

Sinds de start van de werkzaamheden tot rechtekking

en overwelving van de Zenne in Vilvoorde, nu reeds meer dan 10 jaar geleden, werden enkel fasen 1 tot 3 voltooid. Na 1988 werd geen enkele vooruitgang meer geboekt.

Resultaat hiervan is dat, hoewel reeds circa 1 miljard frank gemeenschapsgeld werd geïnvesteerd, de toestand voortdurend verslechtert en een gevaar betekent voor de volksgezondheid. Door deze situatie wordt er een zware hypotheek gelegd op de inspanningen van het stadsbestuur tot renovatie van het stadscentrum en tot sanering van de wijk Het Broek, waar in samenwerking met de GOM Vlaams-Brabant en de NV Novovil, een allesomvattend actieprogramma op het getouw werd gezet. De Zenne, vanaf Halle omschreven als een stinkende riool, loopt immers nog steeds in een open bedding doorheen de centrale woonkern en de hospitaalzone.

De kosten voor de voltooiing van de fasen 4 en 5 worden geraamd op 350 miljoen frank. Hierdoor zou het Zenneprobleem in Vilvoorde volledig tot het verleden behoren. Sinds de gewestvorming op 1 januari 1989 ligt het project echter volkomen stil.

Is het aanvaardbaar dat 1 miljard frank aan gemeenschapsgelden bijna totaal nutteloos blijven wegens het niet voltooiën van een project?

Wanneer worden de studies voor een snelle afwerking beëindigd?

Worden in 1993 de nodige kredieten uitgetrokken in het fysisch programma van het departement van Leefmilieu en Infrastructuur om het project verder te realiseren?

Vraag nr. 166
van 8 mei 1992
van de heer J. VAN EETVELT

Ontbinding NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Oprichting parastatale

Enige tijd geleden is het koninklijk besluit gepubliceerd dat de ontbinding regelt van de nationale NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel. Dit koninklijk besluit legt de principes vast voor de verdeling van het vermogen van de nationale naamloze vennootschap over de twee Gewesten.

Het gevolg is dat de Vlaamse en Brusselse Executieven nu in staat zijn de oprichting van een parastatale mogelijk te maken conform dit koninklijk besluit. De tekst van de ontwerpordonnantie die voorziet in de oprichting van een parastatale B, zou reeds goedgekeurd zijn door de Brusselse Executieve.

Waarom werden nog geen initiatieven genomen opdat in de Vlaamse Raad dit decreet spoedig zou kunnen worden goedgekeurd?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 27
van 28 april 1992
van de heer E. VAN VAERENBERGH

***Landbouwgebied in Oppem-Amelgem nabij Merchtem
— Voorstellen voor bescherming***

Volgens het antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 61 van 10 januari 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 8 van 18 februari 1991, blz. 378) van de voorganger van de Minister, de heer Louis Waltniel, zouden in de loop van het jaar 1991 concrete voorstellen uitgewerkt worden om de beschermingsprocedure in te zetten.

Volgens het antwoord op mijn tweede schriftelijke vraag nummer 180 van 26 juni 1991 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 19 van 19 augustus 1991, blz. 902) deelt de heer Waltniel mij mee dat het bestuur Monumenten en Landschappen 'het onderzoek over de bescherming als landschap van het gebied Ossel/Amelgem voortzet en in 1991 hoopt een uitgewerkt voorstel voor te leggen.

Kan de Minister mij de stand van zaken mededelen van dit dossier ?

Vraag nr. 28
van 30 april 1992
van de heer J. VALKENIERS

Beschermde watermolen in Dilbeek — Stand van zaken restauratiedossier

Graag vernam ik hoever het staat met het restauratiedossier van de beschermde watermolen in St.-Anna-Pede — Schepdaal — Dilbeek, waar dringend instandhoudingswerken nodig zijn.

Wanneer mogen we een subsidiëring verwachten ?

Vraag nr. 29
van 30 april 1992
van de heer G. ANNEMANS

Smit- Van Geldermuseum in Antwerpen — Restauratiewerkzaamheden

Wat is de huidige stand van de restauratiewerkzaamheden aan het Smit-Van Geldermuseum te Antwerpen ?

Wie staat in voor de financiering van deze restauratie en welke collecties zullen worden tentoongesteld ?

W. DEMEESTER-DE MEYER

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING,
GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN
GEZIN

Vraag nr. 21
van 29 april 1992
van de heer H. LAUWERS

Jongeren Advies Centra — Verhoging basistoelage

De 14 Vlaamse Jongeren Advies Centra (JAC's) worden gesubsidieerd op basis van het besluit van de Vlaamse Executieve van 12 december 1990. In dit besluit zijn, rekening houdend met twee aanpassingen in 1991, de volgende subsidiëringen opgenomen :

- 100 procent subsidiëring van de loonkosten voor 2,25 personeelsleden (10 centra), respectievelijk voor 2,5 personeelsleden (4 centra) ;
- forfaitaire werkingstoelage van 234.325 frank (index 1992) voor elk centrum, vermeerderd met 58.581 frank per voltijds equivalent vanaf het tweede gesubsidieerde personeelslid.

De precaire financiële situatie van de JAC'S, zelfs met dreiging tot sluiting (bijvoorbeeld JAC-Leuven) noopt tot een oplossing in afwachting van de uitvoering van het kaderdecreet algemeen welzijnswerk.

Op basis van de in het begrotingsontwerp vastgestelde bedragen (44,5 miljoen voor de Jongeren Advies Centra) is het budgettair mogelijk om de basis-werkingstoelage met 250.000 frank (index 1990) te verhogen voor alle erkende centra, met ingang van 1 juli 1992.

Werkt de Minister aan een wijziging van het besluit van de Executieve van 12 december 1990 tot erkenning en subsidiëring van de Jongeren Advies Centra, om deze verhoging van de basistoelage mogelijk te maken ?

Vraag nr. 22
van 4 mei 1992
van mevrouw M. VOGELS

Antwerpse onthaalcentra — Groeiende thuisloosheid en te krappe subsidiëring

De Antwerpse onthaalcentra hebben vorige week de alarmklok geluid. De problemen zijn tweërlei.

Binnen de grootstedelijke agglomeratie groeit de thuisloosheid angstwekkend. Een stijgend aantal aanvragen voor opname in de Antwerpse onthaalcentra is hiervan het gevolg. Vooral de stijging van het aantal thuisloze jongeren en van het aantal thuisloze gezinnen met kinderen baart zorgen. Capaciteitsuitbreiding van de Antwerpse onthaalcentra is dan ook een dringende noodzaak.

Daarnaast zijn er de te krappe subsidies die bovendien vaak met maanden vertraging worden uitbetaald. Het is dan ook dringend nodig dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 wordt aangepast aan de programmering van grootstedelijke situaties voor crisisopvang en jongerenopvang.

De Vlaamse Raad keurde onder impuls van het door Minister Lenssens georganiseerde Welzijncongres (november 1990), het decreet op het algemeen welzijnswerk goed. Hieronder valt ook de residentiële welzijnszorg. Er werden mooie principes in opgenomen zoals een kostendekkende subsidiëring. De centra moeten het tot vandaag nog steeds stellen met de schandalige regeling die slechts 90 procent van de loonlast dekt en helemaal niet voorziet in werkings- of investeringssubsidies.

1. Zijn er recent studies gemaakt in verband met groeiende thuisloosheid en de oorzaken hiervan ? Zo ja, welke ?
2. Hoe reageert de Minister op het toenemende en voortdurende tekort aan opvangplaatsen in de Antwerpse onthaalcentra ?
3. Wanneer verschijnen de uitvoeringsbesluiten van het decreet op het algemene welzijnswerk van 1991 zodat de honderd procent loonsubsiëring en de tijdige betaling ervan eindelijk realiteit worden ?

Vraag nr. 24

van 5 mei 1992

van de heer M. VAN DER POORTEN

Vlaamse administratie en openbare instellingen — Tewerkstelling van mindervaliden

Overeenkomstig de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclassering van de mindervaliden zijn de openbare besturen verplicht een door de Koning vastgesteld aantal mindervaliden tewerk te stellen.

Wat de nationale overheid betreft werd dit quotum bij koninklijk besluit van 11 augustus 1972 ter bevordering van de tewerkstelling van mindervaliden vastgesteld.

1. Is er een soortgelijke regeling van toepassing op de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en op de Vlaamse openbare instellingen ?
2. Wat is het huidige aandeel van de mindervaliden in het personeelsbestand van voornoemde administratieve diensten ?
3. Op welke wijze gebeurt de aanwerving en de plaatsing van mindervaliden in deze diensten ?

Vraag nr. 25

van 7 mei 1992

van de heer J. VALKENIERS

Openbare gebouwen — Aanwezigheid van asbest

De problemen in het Berlaymontgebouw, door het gevaar van asbest en asbesthoudende materialen voor de mens, worden momenteel op kosten van de Belgische staat opgelost.

1. Zijn er openbare gebouwen — het Berlaymontgebouw niet in acht genomen — die problemen stellen door de aanwezigheid van asbest en de nefaste invloed daarvan op de werknemers ? Zijn hierover statistieken beschikbaar ?
2. Welke maatregelen worden er genomen om de gezondheid van de werknemers veilig te stellen ? Welke kredieten worden hiervoor aangewend ?
3. Bestaat er een planmatige aanpak voor dit probleem ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
12	0	24.04.1992 J. Eeman	<i>Streekmanagers — Stand van zaken</i>	291
13	27.04.1992	J. Valkeniers	<i>Sluiting NV Delacre in Vilvoorde — Maatregelen</i>	257
14	28.04.1992	G. Geens	<i>Cultureel Akkoord met Turkije — Hervatting van samenwerking</i>	257
15	28.04.1992	W. Verreycken	<i>Zetelverdeling Europees Comité van de Regio's — Overleg Gewesten</i>	258
16	28.04.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Sluiting NV Delacre in Vilvoorde — Maatregelen</i>	258
17	30.04.1992	G. Annemans	<i>Boodschap van de jeugd aan Koning Boudewijn — Objectiviteit samenstellers</i>	258
19	18.05.1992	L. Barbé	<i>Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier</i>	259
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Leefmilieu en Huisvesting				
113	27.04.1992	T. Merckx-Van Goey	<i>Voormalige verffabriek Gallic in Bost-Tienen — Opslag giftig afval</i>	259
115	27.04.1992	J. Ulburghs	<i>Groeve Francart in Tongeren — Hinder voor omwonenden</i>	261
116	28.04.1992	E. Van Vaerenbergh	<i>Proefdraaien van vliegtuigen in Zaventem — Milieuhinder</i>	261
117	30.04.1992	H. Brouns	<i>Remo-stort in Heusden-Zolder — Sloopafval van Eurochemic</i>	261
118	04.05.1992	M. Aelvoet	<i>Agrarisch gebied in Holsbeek — Crematorium en omvorming tot industriezone</i>	262
119	04.05.1992	M. Aelvoet	<i>Oppervlaktewaters — Onderzoek zwarte-lijsstoffen</i>	262
120	05.05.1992	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>Dender — Zwarte-lijsstoffen</i>	263
121	06.05.1992	L. Leclercq	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging — Belastingplichtigen</i>	263
122	07.05.1992	E. Beysen	<i>Afvalstoffen — Definitie „steekvastheid”</i>	264
123	07.05.1992	E. Beysen	<i>Waterzuiveringsstations — Afvalstoffen</i>	264
124	07.05.1992	J. De Roo	<i>Toekenning saneringspremie — Criteria</i>	265
128	12.05.1992	M. Vogels	<i>Slachthuis NV Noordvlees-Van Gool — Uitbatingsvergunning</i>	265
130	15.05.1992	G. Vanleenhove	<i>Sociale leningen huisvesting — Waarborgfonds</i>	266

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

69	24.03.1992	J. Van Eetvelt	Ruisbroek — Spoorwegbrug	287
72	27.03.1992	L. Maximus	Sluis van Hingene — Afwerking	288
84	21.04.1992	G. Annemans	Westerschelde — Uitdieping	288
153	24.04.1992	V. Vautmans	Albertkanaal — Realisatie van containerkade	266
157	28.04.1992	E. Van Vaerenbergh	Rechttrekking en overwerving van de Zenne in Vilvoorde — Voltooiing	289
162	04.05.1992	R. Van Hooland	Bezoldiging personeel lokale besturen — Hogere weddeschalen	267
163	○ 06.05.1992	W. Cortois	Zenne in Vilvoorde — Stand van de werkzaamheden	291
164	07.05.1992	E. Van Vaerenbergh	Gemeenteraad van Linkebeek- Taalgebruik	268
165	08.05.1992	P. Tant	Decreetgeving ruimtelijke ordening — Voormalige para-agrarische bedrijven	268
166	○ 08.05.1992	J. Van Eetvelt	Ontbinding NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel — Oprichting parastale	291
168	11.05.1992	M. Vogels	Slachthuis NV Noordvlees-Van Gool — Uitbatingsvergunning	269
170	12.05.1992	W. Goossens	NV Destructo in Rekkem-Menen — Bouwvergunning	270
175	15.05.1992	L. Appeltans	Rood Kasteel in Kerkom (St.-Truiden) — Bouwvergunning paardestallen	270

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

25	21.04.1992	E. Van Vaerenbergh	Jeugdbewegingen — Tententekort	289
26	21.04.1992	R. Van Hooland	Bevordering toerisme — Gegevens	270
29	29.04.1992	J. Timmermans	Decreet op de culturele centra — Uitvoeringsbesluiten	271
31	30.04.1992	G. Annemans	Museum Mayer-Van den Bergh in Antwerpen — Tweektalige opschriften	271
33	30.04.1992	K. Van Overmeire	Openbare bibliotheken — Nederlandse taalcursussen	271
34	04.05.1992	R. Van Walleghem	BRTN — Pubiciteit voor ANC	272
36	11.05.1992	W. Verreycken	BRTN — Afwezigheid personeel	272
38	12.05.1992	L. Van Nieuwenhuysen	OCMW Voeren — Onwettelijke advertentie	272
41	18.05.1992	L. Barbé	Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier	273

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

42	22.04.1992	R. Deswaene	Nepstatuten in het onderwijs — Discriminatie	273
----	------------	--------------------	---	-----

43	23.04.1992	E. Van Vaerenbergh	Vlaamse scholen in Brussel — Noden	273
44	23.04.1992	M. Maertens	Intersectoraal akkoord van sociale programmerie '91-'94 — Terugbetaling kosten gemeenschappelijk vervoer	274
47	29.04.1992	P. Hostekint	Statuut meester-, vak-, en dienstpersoneel — Beslissing Executieve	275
48	29.04.1992	P. Hostekint	Organisatie sociale dienst — ARGO	275
49	30.04.1992	F. Dewinter	Boodschap van de jeugd aan Koning Boudewijn — Opstelwedstrijd	276
51	04.05.1992	M. Capoen	Bijzonder onderwijs — Besparingsmaatregelen	276
52	05.05.1992	H. Van Wambeke	Lager onderwijs in Ronse — Toestand op 1 oktober 1991	277
53	06.05.1992	P. Van Grembergen	Gemeenten met taalfaciliteiten — Subsidiëring scholen	278
54	07.05.1992	W. Verreycken	Taalgebruik — Mededeling van Minister in het Engels	278
55	07.05.1992	W. Verreycken	Kleuteronderwijs in Voeren — Definitief schoolgebouw	279
56	07.05.1992	E. Van Vaerenbergh	Schoolverzuim — Maatregelen	279
57	07.05.1992	E. Van Vaerenbergh	Onderwijs — Relatie met bedrijfsleven	279
58	07.05.1992	E. Van Vaerenbergh	Administratie — Slordig omspringen met vertrouwelijke informatie over burgers	280
59	08.05.1992	R. Bosman	Instituut voor Tropische Geneeskunde in Antwerpen — Franstalige affiches en brochures	281

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

26	24.04.1992	J. Eeman	Fiscale maatregelen en monumentenzorg — Stand van zaken	290
27	0 28.04.1992	E. Van Vaerenbergh.	Landbouwgebied in Oppem-A melgem nabij Merchtem — Voorstellen voor bescherming	292
28	0 30.04.1992	J. Valkeniers	Beschermde watermolen in Dilbeek — Stand van zaken restauratiedossier	292
29	0 30.04.1992	G. Annemans	Smit- Van Geldermuseum in Antwerpen — Restauratiewerkzaamheden	292
31	05.05.1992	W. Verreycken	Luchthaven Deurne — Leiding	281
32	07.05.1992	H. Suykerbuyk	Staatshervorming — Gerechtelijke slagkracht van gefederaliseerde diensten	282
34	07.05.1992	H. Suykerbuyk	Recreatievaart in Nederland — Geldigheid certificaat Belgische Watersportverenigingen	283
40	15.05.1992	M. Didden	Vlaams administratief centrum in Limburg — Bouwaanvragen	283
41	18.05.1992	L. Barbé	Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier	284

L. DETIEGE, Gemeenschapsminister van Teverkstelling en Sociale Aangelegenheden

12	27.04.1992	L. Barbé	Putwater — Kwaliteit en controle	284
----	------------	-----------------	---	-----

13	27.04.1992	L. Barbé	<i>Leidingwater — Kwaliteit en controle</i>	285
14	27.04.1992	L. Barbé	<i>Normen voor leidingwater — Afwijkingen</i>	285

W. DEMEESTER-DE MEYER, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

20	29.04.1992	M. Vogels	<i>Begeleid Wonen voor gehandicapten — Projecten bedreigd door toepassing werkloosheidsreglementering</i>	286
21	○ 29.04.1992	H. Lauwers	<i>Jongeren Advies Centra — Verhoging basistoelage</i>	292
22	○ 04.05.1992	M. Vogels	<i>Antwerpse onthaalcentra — Groeiende thuisloosheid en te krappe subsidiëring</i>	292
23	04.05.1992	S. Creyf	<i>Nederlandstalige Provinciale Geneeskundige Commissie van Brabant — Aanduiding secretaris</i>	286
24	○ 05.05.1992	M. Van der Poorten	<i>Vlaamse administratie en openbare instellingen — Tewerkstelling van mindervaliden</i>	293
25	07.05.1992	J. Valkeniers	<i>Openbare gebouwen — Aanwezigheid van asbest</i>	293
27	18.05.1992	L. Barbé	<i>Diensten van de Minister — Ecologisch verantwoord gebruik van papier</i>	287